

La Conselleria d'Educació aplicarà la sentència del TSJ que anul·la l'acord de professorat interí de 2013 >pàg. 3

STEPV reclama millorar la situació del professorat provisional

“Els problemes professionals, com els personals, acaben afectant la qualitat del servei que donem”

Dos professores i un professor en situació provisional ens expliquen les implicacions professionals i personals d'una situació de llimbs administratius >pàg. 6 i 7

LOMQE

Es clausura a Màlaga la III Trobada de Mares per l'Educació Pública

STEPV continuarà demanant al govern valencià la no aplicació de la LOMQE

>pàg. 11

A CASA NOSTRA

El XII Congrés Nacional de STEPV defineix les línies d'acció de futur

>pàg. 2

DONES

Som veu, som força, juntes construïm futur

L'Organització de Dones celebra la jornada anual

>pàg. 12

PROFESSORS DE TECNOLOGIA

Els valors de l'educació tecnològica

>pàg. 5

XÍTOQN DERÉSEDA STEPV

El nou secretariat nacional de STEPV

Alicia Martí, Imma Coret, Súsica Cardona, Francesc Cerdà, M. Carmen Gil, Josep Coll, Patricia Teruel, Germán Nando, Salvador Benavent, Lola Navarro, Ferran Suay, Beatriu Cardona, Marc Candela, Xavier Izquierdo, Ignasi Amorós, Carlos Ortiz i Héctor Monterde.

EL XII Congrés Nacional de STEPV defineix les línies de treball per al futur

Diferents ponències abordaren la política sindical en tots els àmbits educatius i les finances de l'organització

S'hi van elegir les persones que conformaran el secretariat nacional de STEPV durant els propers quatre anys

Allioli

Els dies 12, 13 i 14 de juny de 2015, a la ciutat d'Elda (Alt Vinalopó), es va celebrar, per dotzena vegada, el congrés nacional de STEPV. El primer va ser l'any 1979 a Elx i va estar precedit d'anys de debat sindical sobre quin tipus de sindicalisme calia construir. Per a participar en els debats, opinant i decidint, les persones afiliades van ser convocades a diverses assemblees durant els mesos d'abril i maig, en les quals es van debatre i es van votar esmenes i propostes, i es van elegir les 140 persones de les diferents comarques i dels tres sectors organitzats en el sindicat (universitats, privada i pública no universitària) que van actuar com a delegades en el congrés.

El secretariat nacional ha presentat un informe sobre la seua gestió els darrers 4 anys. Els debats van abordar la política sindical en tots els àmbits educatius i les

STEPV treballarà per revertir totes les retallades que el govern espanyol i l'anterior govern valencià han aplicat al conjunt de l'ensenyament

STEPV es referma en la seua independència econòmica, basada fonamentalment en les quotes de l'afiliació

línies de treball per al futur. També es va dedicar una part del congrés a tractar sobre les finances de l'organització i a debatre diverses resolucions.

En aquest sentit, STEPV es referma en la seua independència econòmica, basada fonamentalment en les quotes de l'afiliació, i es referma també en la lluita per la millora de l'ensenyament al País Valencià i de les condicions laborals dels treballadors i treballadores de l'ensenyament.

STEPV treballarà per revertir totes les mesures de retallades que el govern espanyol i l'anterior govern valencià han aplicat al conjunt de l'ensenyament (professorat, alumnat, centres educatius, etc.). També continuarà lluitant per paralitzar l'aplicació de la LOMQE i derogar-la al més prompte possible, així com aturar tota la resta de polítiques educatives regressives i neoliberals aplicades al sistema educatiu.

El XII Congrés Nacional de STEPV entén que s'obri una nova etapa amb el canvi de govern després de les eleccions autonòmiques i municipals del 24 de maig. Una etapa en què s'han de fer realitat els compromisos adquirits pels partits que governaran la Generalitat valenciana els propers quatre anys, també en matèria educativa.

El congrés ha triat les persones que formaran part de la comissió de control administratiu i la comissió de garanties. També ha elegit les persones que formaran el secretariat nacional, òrgan de direcció del Sindicat.

En el XII Congrés han participat diverses organitzacions socials, sindicals i polítiques tant en l'acte inaugural com en l'acte de cloenda. Entre les organitzacions convidades hi havia: sindicats estudiantils, Confederació AMPAS Gonzalo Anaya, Escola Valenciana, ACPV, Discapacidad en Marcha, Marxes de la Dignitat, PAH, partits polítics (PSPV, Compromís, Podem, EUPV, ERPV, PCPE-PV...) i sindicats amb els quals mantenim relacions orgàniques o estretes, com ara: Confederació STES, Intersindical Valenciana, USTEC-STES, STEI, STE-CLM, STEA, STEE-EILAS...

Les ponències i resolucions aprovades els podeu trobar en l'apartat del congrés corresponent en l'Espai de l'afiliació al qual podeu accedir amb el vostre nom i contrasenya.

<http://espai.intersindical.org>

Allioli

ÈPOCA IV - Núm. 261 - JULIOL 2015

SINDICAT DE TREBALLADORS I TREBALLADORES DE L'ENSENYAMENT DEL PAÍS VALENCIÀ. INTERSINDICAL VALENCIANA (STEPV)

DIRECTORA: Alicia Martí Climent • **REDACCIÓ:** Marc Candela, Beatriu Cardona, Vicent Mauri, Amadeu Sanz • **COL-LABORACIÓ:** Robert Rey Escobí, Antoni Josep Soriano. **REVISIÓ LINGÜÍSTICA:** Antoni Josep Soriano • **DISSENY I MAQUETACIÓ:** Jordi Boluda, Amadeu Sanz • **ADMINISTRACIÓ, REDACCIÓ I PUBLICITAT:** Juan de Mena, 18, bxs. 46008 València. **Telèfon** 96 391 91 47 • **Fax** 96 392 43 34 • **alloli.stepv@intersindical.org** • **www.intersindical.org/stepv** • **TIRATGE:** 15.000 exemplars • **ISSN:** 1576-0197 • **DEPÒSIT LEGAL:** V-1.454-1981 • **FRANQUEIG CONCERTAT:** 46/075 • **INTERINDICAL VALENCIANA • ALACANT:** Glorieta P. Vicente Mogica, 5-12. 03005. Tel. 965985165 • **ALCOI:** Oliver, 1-5a. 03802. Tel. 966 54 06 02 • **ALZIRA:** Av. Luis Suñer, 28, 16. 46600. Tel. 96 240 02 21 • **ELX:** Maximilià Thous, 121, bxs. 03201 Elx. Tel. 966 22 56 16 • **CASTELLÓ:** Marqués de Valverde, 8. 12003. Tel. 964 26 90 94 • **GANDIA:** Av. d'Alacant, 18, 1r. C.P. 46701 Telèfon - Fax: 96 295 07 54 • **VALÈNCIA:** Juan de Mena, 18, bxs. 46008 València. Tel. 963919147 • **XÀTIVA:** Portal del Lleó, 8, 2a. 46800. Tel. 96 228 30 67 • **UNIVERSITAT D'ALACANT:** Edifici Ciències Socials. Tel. 965 90 95 12 • **UNIVERSITAT JAUME I CASTELLÓ:** Ed. Rectorat. Campus Riu Sec. Tel. 964 72 88 12 • **UNIVERSITAT DE VALÈNCIA:** Blasco Ibáñez, 21. Tel. 96 398 30 18 • **UPV:** Camí de Vera, s/n. Tel. 96 387 70 46 • **UNIVERSITAT MIGUEL HERNÁNDEZ (ELX):** Maximilià Thous, 121, bxs. Tel. 966 22 56 16 • **UNIVERSITAT CARDENAL HERRERA - CEU:** Alfara del Patriarca. Tel. 96 387 70 46 • **UNIVERSITAT CATÒLICA SANT VICENT FERRER:** Godella. Tel. 96 387 70 46.

PRIMERES MESURES DEL GOVERN VALENCIÀ

Professorat interí i membres de STEPV, amb el conseller Vicent Marzà i el secretari d'Educació, Miquel Soler, després de la mesa sectorial del 8 de juliol.

PROFESSORAT INTERÍ

La Conselleria aplica la sentència que anul·la l'acord de professorat interí de 2013

Es retira el recurs de cassació al Suprem interposat per l'anterior govern i es recupera el professorat reordenat en 2013

MESES DE NEGOCIACIÓ

STEPV valora positivament la disposició negociadora dels nous responsables d'Educació

El Sindicat insisteix en la no-aplicació de la LOMQE el curs que ve

Allioli

Les primeres mesos de negociació amb els nous responsables de la Conselleria d'Educació, després de la presa de possessió del nou govern valencià, han servit per a prendre una sèrie de mesures urgents. STEPV ja va presentar un document amb aquestes mesures als partits

amb opció de governar durant la campanya electoral. En concret, el Sindicat va reclamar la modificació de la data d'inici del curs escolar; l'aplicació de la sentència que anul·lava l'acord de professorat interí de 2013; la recuperació d'unitats en els centres d'infantil i primària superprimaries en l'arranjament escolar;

la reversió de les mesures de retallades (ràtios, càrrega lectiva, substitucions, baixes, etc.); i la no-aplicació de la LOMQE el curs que ve.

Moltes d'aquestes mesures s'han dut a terme, com l'ajornament de l'inici del curs, la recuperació d'unitats i l'aplicació de la sentència de professorat interí. També s'ha treballat per

NOU CONSELL DE LA GENERALITAT

STEPV-Iv demana al nou govern mesures urgents en els àmbits social i laboral

STEPV valora positivament la constitució del nou govern de la Generalitat Valenciana

Allioli

El Sindicat reivindica una aposta decidida pels serveis públics de titularitat pública. Per això, cal revertir els processos de privatització, externalització o gestió privada dels serveis públics que han caracteritzat les polítiques dels darrers governs valencians. Els serveis públics com la sanitat, l'educació, el transport o els serveis socials, els programes per l'atenció a les persones dependents o amb discapacitat o la reobertura de RTVV... han de ser prioritats en el programa del nou govern. En aquests àmbits també es pot generar ocupació que revertisca en

la millora dels serveis públics i de l'atenció dels seus usuaris.

Per altra banda, també considera necessari activar altres polítiques en matèries com ara igualtat de gènere, cultura, vertebració del territori, llengua, ajudes socials, drets de la ciutadania, participació social o medi ambient i defensa del territori per a fer un pas decidit cap a la cohesió social i la constitució d'una societat més igualitària.

Sobre educació, des de STEPV es considera que cal passar pàgina als vint anys de la política educativa que ens ha suposat la potènciaió de la xarxa privada en detriment

de la pública. El sistema educatiu públic ha sigut subsidiari del privat i ha patit, els darrers anys, unes grans retallades de plantilles, d'unitats, de professorat i de recursos, així com un empitjorament de les condicions laborals del personal que treballa en tots els nivells educatius des de l'educació infantil fins a la universitat.

Finalment, quant a mesures urgents hi ha la paralització de l'aplicació de la LOMQE. En aquest aspecte, STEPV creu que el govern valencià ha de coordinar-se amb altres governs autonòmics per pressionar el govern espanyol amb l'objectiu que faça efectiva aquesta reivindicació del conjunt de la comunitat educativa del conjunt de l'Estat.

Així mateix, STEPV aposta per una negociació durant els propers mesos i cursos per millorar les plantilles, la reducció de les ràtios i de la càrrega lectiva del professorat; la supressió del districte únic als efectes de la matriculació i la garantia del cobriment de les

Allioli

En la mesa sectorial del 3 de juliol, la Conselleria va informar que aplicaria la sentència guanyada per STEPV que anul·lava l'acord de 2013. Posteriorment, en la mesa sectorial del 8 de juliol, la Conselleria informava de com s'ordenarien les borses de les especialitats reordenades després de les oposicions de 2013. També va informar que havia retirat el recurs de cassació interposat contra la sentència al Tribunal Suprem per l'equip anterior, encapçalat per la Consellera d'Educació, M. José Catalá.

L'ordenació de les borses segueix els criteris de l'acord de 2010, en vigor en el moment que el nou govern ha retirat el recurs de cassació, ja que la sentència es va convertir en ferma llavors.

Per tant, el professorat interí que va perdre el seu lloc en la borsa després de les oposicions de 2013, ha recuperat el lloc, ja que el punt de partida de la nova ordenació són els llistats de 2012. A continuació d'aquest personal, s'hi incorporen els aspirants de les oposicions de 2013 que no eren interins i que van prestar serveis durant el curs 2013/14 o 2014/15 d'acord amb la nota obtinguda en les oposicions.

Seguidament s'hi afigen els aspirants de 2013 que no han prestat serveis, també d'acord amb la nota de les oposicions.

D'aquesta manera es restableix la normalitat en l'ordenació de les borses de treball, seguint els criteris que han regit les borses des de fa més de vint anys, i que l'acord de 2010 manté.

Per a garantir que tot el professorat que ha treballat durant aquests darrers anys, ho continue fent, cal recuperar els 5.000 llocs de treball que l'anterior govern ha retallat en quatre anys. En aquest sentit, cal recuperar les condicions laborals retallades com la baixada de ràtio, la recuperació de les 18 hores lectives en els cossos de secundària, la recuperació de desdoblaments, la millora de les plantilles, l'agilització de les substitucions, etc.

Per valorar tota la lluita que ha mantingut el col·lectiu de professorat interí i celebrar la sentència i la seua aplicació, STEPV participa de l'acte commemoratiu del tercer aniversari de la Coordinadora de Professorat Interí (18 de juliol a Potries, la Safor), organització que ha sigut clau en la lluita per la derogació de l'acord de 2013, juntament amb AFID i STEPV.

la recuperació de plantilles en secundària, FP i batxillerat i per buscar fórmules que minimitzen l'aplicació de la LOMQE, ja que la modificació dels decrets de currículum no ha sigut possible per falta de temps. STEPV insisteix, tanmateix, a demanar que s'ature l'aplicació de la LOMQE el curs que ve i que les dotze autonomies no governades pel PP facen un front comú i no apliquen la llei, com així ha proposat en les mesos de negociació.

STEPV valora positivament la disposició negociadora i de cerca d'acords i consensos dels nous responsables d'educació, una actitud que dista molt de les imposicions del govern anterior durant aquests darrers anys.

Solucions com la recuperació d'unitats en centres com el Cremona d'Alaquàs, Martínez Valls d'Ontinyent o Herrero de Castelló, entre altres, han demostrat que tècnicament no hi havia cap problema, sinó que eren les decisions polítiques de l'anterior govern les que mantenen un conflicte innecessari amb la comunitat educativa d'aquests centres, a la qual STEPV sempre ha donat suport.

El Sindicat continuarà treballant en la línia de la recuperació i millora de les condicions laborals del professorat i del sistema educatiu, i espera arribar a acords i consensos amb el nou govern en aquesta legislatura que acaba de començar.

Un govern paritari

El Sindicat també vol destacar el fet que el govern siga paritari, perquè suposa un gran avanç respecte del passat i espera que en el segon i tercer grau del govern també es respecte la paritat per avançar envers la igualtat real.

STEPV demana al nou govern la posada en marxa, de manera urgent, de polítiques socials, econòmiques i laborals que suposen un canvi real en la situació d'emergència social que patim les valencianes i valencians.

Entre les mesures que es reclama al nou govern de la Generalitat valenciana hi ha unes polítiques actives d'ocupació que acaben amb la situació de més de 488.000 persones que no tenen treball, i amb la temporalitat i precarització de moltes de les persones que sí que en tenen.

substitucions; recuperar poder adquisitiu perdut els darrers anys; implantar un nou model lingüístic que tinga el valencià com a llengua vehicular; suspendre els processos de privatització i mercantilització; posar en marxa un nou pla de construccions escolars de centres públics amb la finalitat que la xarxa pública pugui atendre totes les necessitats educatives; augmentar els pressupostos destinats a educació fins a arribar al 7% del PIB; revisar els reglaments orgànics i funcionals; donar resposta a la situació d'instabilitat del professorat provisional o en expectativa; millorar les condicions laborals del professorat i establir el PAS en tots els centres docents; adequar la formació a les necessitats reals del sistema i del professorat...

També considera que cal obrir processos de negociació per donar resposta a les reivindicacions del personal que treballa en les universitats públiques valencianes, així com l'establiment d'un finançament adequat a les seues necessitats.

ACCIÓ SINDICAL

ENSENYAMENTS ARTÍSTICS

L'ISEA posa en marxa diverses mesures que afecten el professorat durant aquest curs

Ha iniciat un procediment de promoció interna, ha determinat les relacions de llocs de treball i ha elaborat un ROF propi

Allioli

El novembre de 2014, el director de l'ISEA, Vicent Llímerà, va anunciar en una reunió amb representants de STEPV, la intenció de posar en marxa dos procediments per començar a "normalitzar" les plantilles dels conservatoris superiors de música i dansa: un procediment d'accés o de promoció interna per als funcionaris de carrera del cos de professors de Música i Arts escèniques, d'una banda, i la convocatòria d'oposicions, de l'altra. D'aquests procediments, de moment només s'ha con-

vocat el primer i, quan es resolga i es publiquen els temaris, la idea és convocar les oposicions.

La situació de les plantilles d'aquests centres fa temps que reclamava una solució, ja que, en termes generals, la meitat de la plantilla està configurada per professorat interí i l'altra, per funcionaris de carrera del cos de professors. Es dona la circumstància que el professorat d'aquests centres d'ensenyaments superiors només poden ser catedràtics i, en l'actualitat, a penes n'hi ha perquè fa anys que no

s'ha convocat cap procediment per cobrir aquestes places.

STEPV va demanar en la negociació que el procediment de promoció interna no afectara cap plaça de les ocupades actualment pel professorat interí, fet que s'ha respectat en la majoria d'especialitats convocades, excepte en algunes de dansa.

L'ISEA també ha determinat els llocs de treball de cada un dels quinze centres d'ensenyaments artístics superiors: conservatoris de música i dansa, escola d'art

dramàtic, escoles d'art i superior de disseny i ceràmica. Per als ensenyaments d'art i disseny aquesta mesura determina les places de professorat que pertanyen als ensenyaments superiors i les que són pròpies de la resta d'ensenyaments: cicles formatius i batxillerat. El director de l'ISEA fins al juliol del 2015, Vicent Llímerà, proposava treballar en la segregació d'aquests ensenyaments, ja que l'ISEA només té competències en els ensenyaments superiors, però no en la resta.

En les diferents reunions mantingudes pels sindicats amb l'ISEA, el director també va informar que el full de ruta que vol seguir aquest organisme era treballar per la creació de la universitat de les arts en un futur pròxim, per la qual cosa ja s'estaven creant comissions de treball amb les universitats valencianes.

L'última mesura en la gestió de Llímerà va ser la proposta d'un ROF que regulara el funcionament de l'ISEA, els seus òrgans de direcció, els departaments que el componen, etc. A partir de la seua publicació, la idea és negociar un ROF específic per a cada centre dels que formen l'ISEA, normativa que ja haurà de gestionar el nou govern.

STEPV sempre ha defés l'impuls de l'ISEA i la regulació d'aquests ensenyaments, a cavall entre la secundària i la universitat, i amb molts buits legals que reconegueren les seues especificitats. També ha defés des de fa anys l'estabilitat i la normalització de les plantilles i ha treballat amb el professorat d'aquests ensenyaments per aconseguir-ho.

INICI DE CURS: CALENDARI ESCOLAR

STEPV negocia amb la Conselleria la modificació del calendari escolar

També s'estudiarà l'obertura d'algunes unitats suprimides per l'anterior govern

Allioli

STEPV va rebutjar negociar amb la Conselleria en funcions en les meses de negociació qualsevol normativa d'inici de curs que implicara desenvolupar la LOMQE. El Sindicat va plantejar l'ajornament de la negociació dels temes d'inici de curs a la constitució del nou govern valencià, ja que la Conselleria en funcions estava condicionant el nou Consell.

Entre altres mesures, la Conselleria en funcions tornava a fixar el

3 de setembre com a data d'inici de curs en infantil, primària, secundària, batxillerat i FP. El Sindicat va plantejar l'ajornament d'aquesta data a una altra que fóra més raonable. STEPV considera inadmissible que el curs comence el 3 de setembre per tota la problemàtica que ha generat aquest curs. Recordem que tota la comunitat educativa ha manifestat la seua oposició a iniciar el curs en aquesta data, que no té cap justificació ni pedagògica ni

organitzativa. Més prompte al contrari, ja que per l'experiència d'enguany el curs ha començat amb nombroses complicacions, incrementades per la intensa onada de calor del mes de setembre passat.

Finalment, la nova Conselleria va convocar mesa sectorial el divendres 3 de juliol en la qual es va acordar el calendari escolar per al curs 2015-16. L'inici del curs en infantil i primària serà el 10 de setembre; en secundària, l'11, i en FPA i EOI, el 21.

MARXA
CONTRA LES
VIOLÈNCIES
MASCLISTES
MADRID
7 de novembre 2015

#NiUnaMés
#QüestióEstat
#TerrorismeMasclista

CONVOCA: MOVIMENT FEMINISTA
RECOLZA:

Jornada del vinté aniversari de la APTCV, el 18 de juny.

Els valors de l'educació tecnològica

Un centenar de professors de Tecnologia s'han donat cita en el campus de Vera per celebrar l'aniversari de la APTCV i fer balanç dels resultats

ENRIC TORRES (APTCV)

L'Associació de Professorat Tècnic de la Comunitat Valenciana (APTCV) s'ha caracteritzat per tractar de cohesionar el professorat i per fomentar la cultura tecnològica en les etapes de l'ESO i del batxillerat científic i tecnològic (BCT). La confluència amb el professorat de formació professional i de les ETS Enginyeria i Arquitectura es consideren essencials, puix la tecnologia aporta valor afegit als coneixements que han d'assumir els alumnes i futurs ciutadans en la societat del coneixement i de la innovació.

L'educació tecnològica integra de manera natural diferents àmbits del coneixement, capacita les persones per a tindre una visió global del món artificial que, a través dels objectes, artefactes, màquines i dispositius, estructura les idees, els conceptes i els procediments. La manera de concebre el disseny dels objectes, el treball en grup, l'aplicació de metodologies que potencien la innovació i que ajuden a definir la realització o construcció dels projectes, són algunes de les característiques d'aquest àmbit del coneixement.

L'ensenyament i l'aprenentatge de la tecnologia està associada al binomi teoria-pràctica, que a través de les metodologies d'aprenentatge basada en problemes (ABP), anàlisi d'objectes i sistemes i projectes, es combinen perquè els alumnes sàprien resoldre problemes tècnics reals.

Ja són 25 anys que la matèria de Tecnologia està present en el sistema educatiu. Ara bé, reforma rere reforma (LOGSE 1990, LOPEG 1995, LOCE 2002, LOE 2006 i LOMCE 2013) la APTCV ha hagut de reivindicar, junt

amb la Plataforma Estatal de Asociaciones del Profesorado de Tecnología (PEAPT), el paper que li correspon d'equilibri curricular en l'ESO i BCT. Cada reforma educativa ha generat major desequilibri i un distanciament substancial amb els països de l'entorn europeu, que consideren inqüestionable aquest tipus d'aprenentatges des de l'educació primària.

Les aportacions de la APTCV

La APTCV pretén renovar la pràctica docent de la Tecnologia. A través del debat de les idees, la participació i de l'esforç voluntariós, desinteressat i compromés del professorat és possible proposar alternatives de millora davant els continus canvis legislatius. Tot açò no hauria sigut possible, sense la complicitat dels instituts de secundària Jorge Juan (Port de Sagunt), Cotes Baixes (Alcoi), 25 d'abril (Alfajar), Benlliure (València), Matilde Salvador (Castelló) i, sobretot, el Lluís Vives (València), que han permés utilitzar les seues instal·lacions i obrir l'espai per al debat.

Entre 1995 i 2007, la xarxa d'assessories dels CEFIRE de València, Castelló, Godella, Castelló, Alacant, Elx, Elda i Gandia mantingueren una certa coherència per a garantir la formació del professorat. A partir de 2012, la Conselleria d'Educació amb l'excusa de la crisi econòmica, va tancar les 25 assessories de Tecnologia. En nombroses ocasions, la APTCV ha denunciat la desaparició de la xarxa d'assessories i l'absència de formació presencial i de treball cooperatiu.

La divulgació i col·laboració de la APTCV en activitats de C-T és una motivació cons-

tant. A través del 1r i 2n Congrés d'Educació Tecnològica (UPV-2010, ETSE-UV 2012), els Tallers de Secundària (ETSE-UV), Practikum (UPV), Fira Concurs Experimenta (Facultat de Física UV), Concurs Petits Grans Invents (UPV), Desafío Robot (CC.AA.CC), Fira Maker (UPV), Scientix (Brussel·les), etc., ha permés que centenars d'alumnes i professors participen cada any en ambients d'intercanvi d'experiències, més obertes i multidisciplinàries. Encara que la pèrdua d'alumnes i la falta de motivació per la ciència i tecnologia és un fet, el novembre del 2009 els directores de ETS Enginyeria i d'Arquitectura de la UPV i de l'ETSE-UV, junt amb la APTCV signaren un manifest anomenat *Por qué necesitamos más formación en tecnologías*. Aquest manifest reflexionava sobre la situació de descrèdit de les matèries tecnològiques i proposava maneres d'eixir d'aquesta situació. Però mentre que sols un 11% dels IES de la xarxa pública imparteixen Tecnologia al BCT, les conseqüències perquè els alumnes continuen amb els estudis en Enginyeria i/o Arquitectura, és molt nefasta.

Ara fa un any es va organitzar una roda de premsa (UPV, juliol 2014) per a presentar el treball realitzat pel Grup de Treball Secundària-Universitat (GTSU), on els rectors de la UPV i la UV van posar en valor l'interès de les universitats per explicar la proposta d'organització curricular de les matèries tecnològiques davant de la LOMQE (2013). La proposta plantejava la viabilitat d'integrar en l'organització curricular de l'ESO i BCT les matèries de Tecnologia, Informàtica, TIC i Dibuix Tèc-

Hauríem de fixar-nos en països que dediquen moltes més hores anuals a l'assignatura de Tecnologia i que queden per davant en l'informe PISA

En Tecnologia es treballa aplicant la metodologia de projectes, en un espai adequat com és l'aula taller, en grup i de manera transversal

nic, i es va presentar al MECD i a la Conselleria d'Educació, així com als diferents grups polítics de les Corts valencianes i forces sindicals.

La jornada del vint aniversari de la APTCV

El dijous 18 de juny de 2015, el rector de la Universitat Politècnica de València, Francisco Mora, va inaugurar la jornada commemorativa dels vint anys de la APTCV, junt amb Sergi Serrano (president de APTCV).

Un centenar de professors de Tecnologia es van donar cita en el campus de Vera per celebrar l'aniversari de l'entitat i fer balanç dels resultats.

El rector Francisco Mora va manifestar un suport total a la cultura tecnològica des d'edats primerenques: "Advoquem per un currículum amb coherència i continuïtat, per l'experimentació a l'aula, per un sistema que permeta als alumnes anar millorant, curs rere curs, en l'adquisició de coneixements i d'habilitats tecnològiques", va dir. "Hauríem de fixar-nos en països com el Regne Unit, Dinamarca, Finlàndia, Suècia, França o Alemanya, que dediquen moltes més hores anuals a l'assignatura de Tecnologia i que queden per davant d'Espanya en l'informe PISA. La Tecnologia té a veure amb la resolució de problemes, interpretar les dades, dominar les situacions, adaptar-se als canvis. És una disciplina que entrena les persones per a realitzar esforços mentals i les prepara prou per a afrontar reptes."

En la jornada va participar Miguel Ángel Fernández Prada (vicerector d'Estudis, Qualitat i Acreditacions de la UPV), que ha plantejat l'obvietat de la tecnologia en la vida quotidiana, i ha analitzat les repercussions de la LOMQE en la formació tecnològica i també sobre el currículum més adequat que permet disposar d'una visió global i integradora de l'educació.

Per altra banda, Sergi Serrano, president de la APTCV, va defensar el model actual vigent en secundària, explicant que en Tecnologia es treballa aplicant la metodologia de projectes, en un espai adequat com és l'aula taller, en grup i de manera transversal. Si els alumnes disposen d'experiències rellevants en l'ESO i BCT, eixiran formats per a la FP, però també per a les enginyeries i l'arquitectura.

Al llarg de la jornada es van presentar diferents ponències de professors de l'ESO, FP i BCT, per a destacar les seues experiències i el potencial formatiu d'aquesta àrea de coneixements. Tots ells van expressar la preocupació perquè la LOMQE disgrega i infravalora l'aprenentatge de la Tecnologia, en associar la Tecnologia sols a l'itinerari professional i no a l'acadèmic, que és el que permet continuar amb els estudis de batxillerat.

Les ponències presentades per Vicente Cerverón (ETSE-UV) i Vicente Mas (director de la ETS d'Arquitectura de la UPV) han compartit la taula redona per a parlar de les competències que s'exigeixen en l'accés a les enginyeries i a l'arquitectura.

A la vesprada, es va obrir el debat al voltant del currículum que volem. És patent que la LOMQE ha desaproveïtat l'ocasió de vincular les matèries tecnològiques d'una manera coherent dins del currículum de l'ESO i batxillerat.

Ha organitzat la jornada l'Àrea de Comunicació de la UPV, en el context de l'Escola Tècnica Superior d'Enginyeria del Disseny (ESTED-UPV). Enrique Ballester, el seu director, va clausurar la jornada, en la qual va destacar la necessària integració dels conceptes i procediments que representen les matèries tecnològiques en l'ESO i BCT.

Antecedents

Els anys huitanta, la *Reforma de las Enseñanzas Medias* va introduir, en el context de la FP, la possibilitat d'experimentar la rotació de tallers per a tractar d'integrar les diferents especialitats a través de la idea del projecte tecnològic.

Cap a l'any 1985 l'àrea Tecnològico-Artística es va dividir en dues: Tecnologia i Artística. La Tecnologia mantenia la seua pròpia

metodologia orientada cap a l'anàlisi d'objectes, el projecte i la fabricació de màquines i artefactes. La Tecnologia es convertia en un àrea de coneixements que facilitava l'interdisciplinarietat, l'aplicabilitat dels coneixements i el desplegament de competències complexes. Fins a l'any 1990, el MECD va donar suport a una autèntica coordinació entre els centres experimentals, un pla de formació del professorat i el disseny de l'espai per a interactuar amb els alumnes: l'aula taller.

Amb l'aprovació de la LOGSE en 1990, en l'ESO s'inclogueren les matèries d'Educació Plàstica i Visual, Música, i Tecnologia, com a matèries diferenciadores. En aquest context, al País Valencià, un grup d'uns quinze professors de Tecnologia, es proposaren coordinar les experiències i la pràctica educativa. Així, la APTCV es va constituir legalment el 10 de maig de 1995: els seus estatuts la defineixen com a resposta organitzada del professorat de Tecnologia davant de les carències i els canvis en les

lleis educatives. La APTCV és una associació de caràcter no lucratiu, en què l'assemblea és l'element de crítica, i el principal actiu de participació lliure del professorat. Les propostes de millora respecte de les condicions de treball o educatives són analitzades i documentades per la junta directiva, per a ser gestionades davant de l'Administració i dels sindicats d'ensenyament. El 25 de maig de 2007, la APTCV va aprovar en l'IES Lluís Vives (València) l'actualització dels seus estatuts.

LA SITUACIÓ DEL PROFESSORAT PROVISIONAL I EN EXPECTATIVA

STEPV reclama millorar la situació del professorat provisional

Cada any un bon grapat de professorat provisional o en expectativa de destinació (funcionariat de carrera que encara no ha obtingut una destinació definitiva) ha de demanar una plaça nova en les adjudicacions del juliol

Allioli

Aquesta situació afecta fonamentalment el cos de secundària, en què hi ha casos de docents que fa més de huit anys que estan en aquesta situació de provisionalitat perquè encara no han obtingut destinació en els concursos de trasllats, com a conseqüència de les grans retallades de plantilla i de les restriccions en les ofertes de vacants. Amb una plantilla estable que va reduint-se, la inestabilitat del professorat augmenta.

A més, aquest col·lectiu no pot accedir a les comissions de serveis perquè no té destinació definitiva, ni té els mateixos punts

en el concurs de trasllats que la resta de docents amb destinació, ni poden concursar a altres territoris de l'Estat. Tampoc no poden comprometre's amb programes o plans de millora de la qualitat educativa perquè requereixen una continuïtat en el centre que no poden garantir.

I encara més, amb la convocatòria d'oposicions el nombre de docents en situació de provisionalitat augmentarà, ja que en la majoria de les especialitats convocades hi ha un nombre de docents provisionals o desplaçats que encara no han pogut obtenir una destinació definitiva.

Funcionariat de carrera provisional o en expectativa de destinació

■ Curs 2014/15

Mestres	Professorat d'ensenyament secundari	Professorat tècnic de FP	Professorat de Música i Arts escèniques	Professorat d'escoles d'idiomes	TOTAL
7	1174	128	35	51	1395

■ Augment del professorat provisional o en expectativa arran les oposicions 2015

Mestres	Professorat d'ensenyament secundari	Professorat tècnic de FP	Professorat de Música i Arts escèniques	Professorat d'escoles d'idiomes	TOTAL
419	174	27	0	25	645

“Els problemes professionals, com els personals, acaben afectant la qualitat del servei que donem”

Dos professores i un professor en situació provisional ens expliquen les implicacions professionals i personals d'una situació de llimbs administratius

Allioli

“Vivim amb una angoixa constant”, explica **Anna Segura**, professora de València en secundària. “Açò, com diu ma mare, és un malviure. Em pensava que després d'estar sis anys d'interina a les Illes Balears fent punts perquè ací no em donaven mai una vacant, podria aprovar les oposicions al País Valencià i aconseguir per fi no haver de fer la maleta cada any.” I, en efecte, l'any 2010 va aprovar les oposicions, però la maleta la continuava fent, ara recorrent el sud del país.

“Açò ho podia fer fins que, un mes abans de portar al món el meu fill, li van detectar a ma mare un càncer d'ovari. Aquell setembre m'adjudicaren plaça a Almoradí: recorde estar al llit, cabussada davall del coixí sense poder parar de plorar.”

L'única eixida que li oferia l'Administració era la de demanar una excedència: “Però aquella possibilitat es descartava perquè la meua realitat econòmica no m'ho permetia.” Davant d'aquesta situació límit, Anna,

amb sa mare, l'home, i el fill, va anar a parlar amb la cap de personal docent. “Després d'insistir molt, vam aconseguir que ens atenguera. Així poguérem explicar-li de primera mà la meua situació i, encara que ens va dir que era pràcticament impossible adjudicar-me una altra destinació, em va indicar que podia presentar un recurs de reposició en què documentava tot el que li havia explicat i es va comprometre a revisar-ho.”

Per a **Anna** “va ser una situació humiliant perquè em feia sentir que estava demanant almoïna després de tant d'esforç d'anys anteriors.”

Per a **Claudia Martínez**, professora de Tecnologia de secundària i en situació d'expectativa de destinació definitiva des del 2009, l'anomenat *provisional*, també la part personal és “la més amarga”. Claudia té una filla adolescent: “És una edat complicada que requereix atenció per part tant de son pare com la meua, i la llunyania no em permet conciliar la vida laboral i familiar. No puc establir un lloc de residència estable per a la meua famí-

lia, ja que cada any estic en un lloc diferent, que pot estar a molts quilòmetres de distància. No puc demanar al meu marit que canvie de treball cada any, ni a la meua filla d'institut cada any.”

“Al principi, sense fills, es va portant”, diu **Miguel Donoso**, professor d'Informàtica, de les oposicions del 2009. “Sempre és interessant conèixer nous companys i altres pobles, però al final cansa: tots els anys comences de zero, nous alumnes que no coneixes de res, nous companys, nou centre amb els seus peculiaritats, etc. Només he repetit un any consecutiu en el mateix centre i la sensació és completament diferent. Conèixer els alumnes ajuda molt, tant al professor com a l'alumne que sap què és el que n'espera el professor. A més, és normal que els alumnes et pregunten si impartiràs l'assignatura en el curs següent i la resposta és sempre la mateixa: ‘No ho sé’.

Però també, a **Miguel** el que més l'afecta és “la falta d'estabilitat familiar. Ara tinc muller i una xiqueta menuda de dos anys i sem-

pre tens la por que un any t'envien molt lluny de casa i no pugues anar-hi i tornar-ne cada dia. Hi ha moltes oscil·lacions, un any pots estar en un centre a València i l'any següent estar-hi a més de 100 quilòmetres.”

Aquesta situació impedeix planificar un projecte de vida personal a llarg termini: “No pots decidir canviar-te de casa perquè no saps al final on treballaràs. La meua dona també depèn de mi per a sol·licitar un trasllat en la seua empresa si m'enviaren molt lluny, per no parlar dels problemes d'escolarització de la meua filla, que potser quan serà més gran haurà d'anar canviant d'escola depenent de la meua destinació”, afirma **Miguel**, en el que és un preocupació compartida per tot el col·lectiu.

Com diu **Claudia**, “els companys que tenen fills menuts no poden escolaritzar-los en el termini convencional, perquè no saben al curs següent on els tocarà viure. El 31 de juliol és massa tard per a fer la matrícula. Tampoc poden organitzar-se allà on els toque traslladar-se perquè en un mes, l'agost, no és suficient per s'arreglar assumptes com ara qui du el xiquet o xiqueta a l'escola si entre a les huit, qui l'hi va a buscar... Els horaris dels instituts no coincideixen amb els dels col·legis i si es viu fora i treballem els dos, sense els iaïos, no hi ha ajuda. El deixo amb un desconegut/da que contracte el mes d'agost? Famílies forçades a viure malament si volen estar junts al domicili prop del lloc treball.”

Si les diferents situacions personals suposen una precarització de la vida d'un col·lectiu que sembla abandonat en uns llimbs administratius, la provisionalitat laboral afecta també el desenvolupament de la tasca com a professionals docent.

Anna conta que en un dels dos centres on té la plaça compartida, han engegat el projecte *Aula TIC TAC*, un projecte en què es combina en l'aula el domini de les noves tecnologies (TIC) i la tècnica d'aprenentatge cooperatiu (TAC). He assistit a la formació que s'ha fet al

“No tindre continuïtat als centres m’impedeix comprometre’m en els plans educatius dels centres i en el departament didàctic a curt, mitjà i llarg termini”

Anna Segura és professora de secundària de l'especialitat de Valencià i va aprovar les oposicions l'any 2010

“Em sent estafada perquè, després d'anys d'estudi i de tants sacrificis econòmics i familiars per aprovar una oposició, veig que no tinc una vida normal”

Claudia Martínez és professora de secundària de l'especialitat de Tecnologia i va aprovar les oposicions l'any 2009

“Aquesta situació impedeix planificar un projecte de vida personal a llarg termini: no pots decidir canviar-te de casa perquè no saps al final on treballaràs”

Miguel Donoso és professor de l'especialitat d'Informàtica i va aprovar les oposicions l'any 2009

centre sobre aquest projecte però sabent que no podrà dur a terme tot allò que ha après. El fet de tindre la plaça compartida ha disminuït el seu rendiment laboral, atès que no podia assistir a moltes reunions, claustres i avaluacions d'un centre o de l'altre perquè coincidien en dates i hores.

A **Claudia** no tindre continuïtat als centres li impedeix comprometre's en els plans educatius dels centres i en el departament didàctic a curt, mitjà i llarg termini. Dificulta la continuïtat amb els alumnes: cada any arribem i els alumnes ens han de conèixer, les nostres formes de treballar i impartir classe, així com nosaltres hem de conèixer-los a ells, les seues mancances, sensibilitats, punts forts i febles, etc. “Una vegada més, denota poca preocupació per l'alumnat de l'educació pública”, afirma.

Cada any, al juliol, **Miguel** ha de tornar a seleccionar les possibles destinacions i esperar que el 30 o 31 isquen les llistes d'adjudicats: “Inmediatament em toca telefonar al centre que m'han adjudicat per saber quines assignatures hauré d'impartir al setembre, i a partir d'ací, començar a preparar-les durant el mes d'agost. L'especialitat d'Informàtica té una casuística especial, ja que permet impartir l'optativa d'informàtica de l'ESO i batxillerat (que ja les tinc preparades i cada any aprofite per millorar-les), a més dels diferents mòduls, amb continguts absolutament heterogenis. En onze anys, només he repetit dos assignatures que no foren de l'ESO. La resta sempre han sigut noves. A més a més, hem d'afegir que el món de la informàtica evoluciona molt ràpidament i els nostres currículums també canvien molt a sovint”

Els canvis constants de centre impedeixen la participació en projectes a mitjà o llarg termini. Al centre de **Miguel**, enguany s'ha iniciat un projecte per a la incorporació de tauletes o del *chromebook* en els pròxims cursos, “i com que mai no saps si hi estaràs l'any següent,

no pots implicar-te com t'agradaria. Tampoc pots aspirar a un lloc directiu, ni tan sols a cap de departament d'un any per a l'altre.”

“Tampoc no podem comprometre'ns a treballar en la millora de processos d'aprenentatge al departament didàctic”, diu **Claudia**. “Els qui arribem nous ens trobem que està ja tot marcat i no s'accepten modificacions. No podem treballar en la millora de les eines TIC del centre perquè requereixen un manteniment i a l'any següent no estarem; no podem treballar amb protocols d'assetjament escolar... No ens deixen desenvolupar-nos com a professionals, utilitzar tot el nostre potencial com a treballadors. Tenim la capacitat, les ganes i la il·lusió, però estem lligats de peus i mans perquè sabem que, des de l'1 de setembre que arribem al nou institut, tenim data de caducitat al centre.”

“A més, hi arribem sense desiderates, que és el mal menor. Els llibres de text estan escollits i, en el cas de Tecnologia, fins i tot els projectes ja estan posats en la programació.”

Miguel assenyala que “tampoc pots aspirar a un lloc directiu, ni tan sols a cap de departament d'un any per a l'altre.”

“Càrrec directiu? Cap de departament? Ni em passa pel cap participar d'aquesta manera. I formació? Ara la major part dels cursos formatius són als centres, i encaminats a les necessitats del centre. Si l'any següent estic en un altre lloc no estic formada amb el que vol el centre d'arribada,” afeg **Claudia**.

Expectatives de futur

Anna veu el seu futur laboral amb incertesa, “però també amb l'esperança que el recent canvi de govern pugui capgirar aquesta situació i resoldre d'una manera definitiva i adequada aquest problema que afecta tants companys. Em consta que el nou govern és conscient d'aquesta problemàtica perquè així li ho ha traslladat l'Associació de Professorat Funcionari de Carrera en Expectativa de Destinació que hem creat per tractar de re-

clamar una solució a aquest problema.”

“Tot açò m'estressa, em crema, cada estiu patisc l'angoixa de no saber si podré atendre bé la meua família, de no saber quin institut em rebrà, si hi estaré a gust, si podré fer la feina amb qualitat,” diu **Claudia**. “No sé què passaria si algun familiar meu caiguera malalt i requerira la meua atenció, què faig? Demane una excedència? Una baixa? O em faig quilòmetres de carretera amb el risc i el desgast físic i psíquic que comporta?”

Miguel tampoc no veu clar el seu futur: “És palés que tindre un lloc de treball assegurat dona molta tranquil·litat, però encara crec que passaran diversos anys fins que finalment m'adjudiquen la plaça definitiva que, d'altra banda, sol ser prou lluny del meu lloc de residència. Llavors començarà un altre període d'inestabilitat, depenent any rere any que t'accepten una comissió de servicis per a poder gitar-te a casa. Perquè ara, mentre no t'adjudiquen la definitiva, ni tan sols pots accedir a la sol·licitud de comissió.”

Claudia també el veu negre si no canvien les formes i els plantejaments polítics: “Els últims 5 anys, han eixit unes 30 places als concursos de trasllats estatals, que han ocupat companys d'altres comunitats que obtingueren la plaça després que jo, fins i tot havent sigut nomenats funcionaris després de mi. Als concursos autonòmics hi ha hagut unes 4 places. A aquest ritme tal volta em jubilaré (si arribe físicament, psíquicament i emocionalment sana) sense una plaça definitiva. Si en cada llei educativa lleven hores de Tecnologia, o ens augmenten les ràtios o abaixen les hores lectives, on acabaré?”

“La il·lusió que al principi vaig tindre en traure les oposicions amb plaça es desfà com el fum” diu **Claudia**. “Em sent estafada perquè, després d'anys d'estudi i de tants sacrificis econòmics i familiars per aprovar una oposició, veig que no tinc una vida normal: treballo a moltíssims quilòmetres de casa. Una situació que en la meua especialitat es

fa perpètua, i no per raons demogràfiques, sinó per la mala previsió, per la legislació de currículums educatius i mala gestió a tots els nivells...”

A **Claudia**, alguna vegada li ha passat pel cap abandonar i canviar de feina: “Sóc enginyera i, tot i la crisi, m'han eixit bones oportunitats per replantejar-me la meua vida professional, canviar d'ofici. Però la vocació, l'estabilitat i el dur camí recorregut per treballar d'allò que volia, em fa mantindre'm ací. Amb l'edat, també, aquestes decisions són més perilloses i això també em fa 'aguantar'. Si fóra més jove i sense plaça fixa, ja hauria canviat. Però no és el cas. Només em queda lluitar perquè canvie aquesta mala situació, és l'única cosa que puc fer. Crec en la justícia social i en la gent que vol que l'educació pública funcione bé. Trobe que millorarà tot amb el nou govern. Espere no estar equivocada.”

STEPV reivindica que s'ofereixen el màxim nombre de places en les adjudicacions del juliol i que el professorat funcionari de carrera en situació de provisionalitat pugui optar a les comissions de serveis, a més de recuperar els 5.000 llocs retallats els darrers quatre anys arran de les retallades de plantilla. I per això cal reduir les ràtios d'alumnat a les aules, reduir la càrrega lectiva del professorat, no amortitzar les jubilacions, que s'ofereixen totes les places del sistema en els concursos de trasllats, etc.

DES DEL SUD VALENCIÀ

Aire fresc

TUDI TORRÓ

El decret de plurilingüisme s'ha de derogar al més prompte possible

El mateix dia que es constituïen les Corts valencianes, en el diari *Las provincias* es publicava un extens article sobre tots els mals que cauran sobre l'educació valenciana si el PP perd el poder en les institucions, com així ha sigut.

Precisament, l'article esmentat és el que em dona peu a escriure el meu, perquè l'hecatombe que profetitzen "todo lo que el PP ha consolidado en las últimas décadas saltará por los aires". És el que jo espere que passe.

Estem a final de curs i els interrogants oberts entre el professorat i les famílies són molts. Sabem com tancar-lo i així ho estem fent, però ens agradaria que el començament tinguera un nou aire, aire fresc, i això només serà possible si tota la normativa que de preses i corrents s'ha publicat en els darrers dies, sabedors que els en quedaven pocs, fóra derogada, eixa i molta més. Començant per les dates del calendari escolar d'inici i final del curs. En efecte, començar el 3 de setembre és una irresponsabilitat, com va quedar demos-

trada el començament d'aquest curs. Un altre tema que els preocupa moltíssim és com quedarà l'ensenyament concertat, encara que ja es van afanyar bona cosa a blindar-lo, passant de quatre a sis anys per fer la renovació dels concerts.

Els preocupa que l'escola concertada perda la seua condició de complementària per a ser subsidiària de la pública, és a dir, els preocupa que es complisca la LODE, llei oblidada i llegida parcialment pels populars, només en funció dels seus interessos. Ho recordem, en el títol quart, art. 48.3 diu: "podran accedir al règim de concerts aquells centres que satisfacen necessitats d'escolarització, que atenguen poblacions escolars de condicions socioeconòmiques desfavorables o que, complint els requisits anteriors, realitzen experiències d'interès pedagògic per al sistema educatiu". És això el que ofereix tota l'escola concertada? O millor la podríem identificar majoritàriament com una escola amb un clientelisme fix, on els és impossible accedir a famílies

sense recursos econòmics, i que també paguem entre tots. Una escola que, no deixa de ser un negoci perquè per això és privada concertada. Un altre tema que els intranquil·litza és la derogació del decret de plurilingüisme perquè, segons ells, "lo que se pretende es que la enseñanza sea básicamente en valenciano". En aquest tema considere que s'ha de ser contundent i com més prompte millor, el decret de plurilingüisme s'ha de derogar al més prompte possible i fer una normativa que simplifiqui i regule l'aprenentatge plurilingüe de manera eficaç, partint de la nostra realitat, de com aprenen els alumnes i de totes les investigacions i estudis que s'han fet a l'efecte. Hem de ser rigorosos i deixar-se de plantejaments partidistes respecte a què s'ha d'aprendre i com s'ha d'aprendre. Deixem parlar els pedagogs, els estudiosos de la matèria, els mestres. Per fer tot això i molt més... necessitem al capdavant de les nostres institucions un polític progressistes, formats i units.

REVISTA DE PREMSA

José Ignacio Wert o les essències del pensament ultraconservador

En el recent article d'*El Diari de l'Educació: Rajoy cessa Wert: les 8 sortides de to del ministre que no trobaràs a faltar*, s'hi inclou una mostra de les seves millors perles, que expliquen per què José Ignacio Wert va arribar a ser el ministre pitjor valorat del govern. Ara bé, darrere del tarannà personal de Wert -prepotent, cínic i provocador- cal veure que el seu discurs estava plenament en sintonia amb el pensament més reaccionari del Partit Popular, i que defensava amb coherència els interessos de les polítiques i dels *lobbies* que van configurar les diverses iniciatives i sobretot la LOMCE, sens dubte la reforma més retrògrada de la democràcia.

Breument, i a tall d'exemple. En primer lloc, cal assenyalar el menyspreu per l'art i la cultura. [...]

En segon lloc, cal destacar el caràcter segregador i elitista, prou evident en la classificació i els itineraris diferenciats a l'ESO, en l'accés als estudis superiors i amb les retallades a les beques de tota mena -d'estudi i menjador- i a l'atenció dels alumnes socialment més desfavorits.

En tercer lloc, va abanderar l'ofensiva del nacionalisme espanyol més ranci -en un moment en que Ciutadans li disputa l'hegemonia en aquest terreny-, despreciant i posant en qüestió l'ensenyament del català i l'ús de les competències autonòmiques. No cal oblidar que aquesta ofensiva espanyolitzadora és coherent amb les mesures que prenen els governs del PP a les Illes i al País Valencià durant l'anterior legislatura.

En quart lloc, segueix fil per randa el guió que li va marcar la Conferència Episcopal -amb Rouco Varela al capdavant- pel que fa a les raons per suprimir l'assignatura d'Educació per la Ciutadania, al mateix temps que feia pujar de rang l'assignatura de religió, quantificable per l'expedient acadèmic.

En cinquè lloc, la LOMCE marca un punt d'inflexió respecte al lloc que ha d'ocupar l'ensenyament privat i concertat, que deixa de ser subsidiari i s'equipara al sector públic. Prenen com a referència el que ja s'està experimentant a la Comunidad de Madrid. El discurs neoliberal penetra amb força i va obrint les portes del mercat i dels consumidors. Pel

contrari, els drets de ciutadania passen a un segon pla.

En sisè lloc, la LOMCE s'aferra als vells principis de la pedagogia tradicional. Això es percep en la definició i estructura del currículum i en les formes d'ensenyar, aprendre i avaluar. El retorn a la revàlida és un dels exemples més emblemàtics, en tractar-se d'una fórmula que ja va ser rigorosament criticada i eliminada en la darrera llei del franquisme: la "Ley General de Educación" del 1970.

I en setè lloc, també n'ha sortit tocada la democràcia. No és un detall menor que els consells escolars -l'òrgan màxim de representació i decisió de la comunitat educativa- perdi competències. I tampoc ho és que en la gestió quotidiana del ministre Wert el diàleg i la voluntat negociadora amb els diversos governs autonòmics i agents educatius, no hagi estat precisament una de les seves virtuts.[...]

Extracte de l'article de **Jaume Carbonell**, publicat a *diarieducacio.cat*, el 29 de juny de 2015.

OLI

A la nova administració educativa valenciana, encapçalada pel nostre afiliat Vicent Marzá: desitgem un "bon viatge al guerrer que al seu poble és fidel" i que la seua gestió al capdavant d'Educació faça realitat el canvi somiat.

ALL

A José Ignacio Wert, el pitjor ministre de la història, que ara se'n va a participar en la destrucció de sistemes educatius d'arreu el món, des de la talaia neoliberal de l'OCDE. Bon vent i barca nova.

TEATRES DE L'ESCOLA

Anem per feina!

JAUME MARTÍNEZ BONAFÉ

Seria un error creure que els canvis, una vegada més, depenen de la imaginació d'un tipus que no ix del seu despatx

Les darreres eleccions han canviat substancialment el mapa polític i al País Valencià ens hem llevat de damunt la llarga i feixuga llosa de la dreta conservadora en el govern. I ara què? Hi ha mesures urgents, immediates, com ara l'aturament de l'aplicació de la LOMQE. D'acord. Però cal una profunda reflexió sobre quines altres polítiques públiques d'educació es poden anar implementant. Sobre quines altres pedagogies es poden desenvolupar a les escoles. Han sigut molts anys, massa, en una constant i necessària crítica a les polítiques conservadores, però no sé si hem fet molt d'entrenament per a la construcció d'alternatives.

Qüestionarem la barbaritat de començar el curs amb les calors dels primers dies del setembre, però què és temps escolar i temps d'educació? Tothom ha de fer el mateix a la mateixa hora? Tothom ha de començar i acabar a la mateixa hora? És un timbre, una can-

çoneta o un calendari el que marca l'inici i el final d'un projecte educatiu? Hem de continuar tenint pressa per tot? Qui ens marca el temps? Per què? Per a què?

Qüestionarem els barracons i les cessió de sòl públic per a la construcció escolar amb iniciativa privada, però ¿sols és possible pensar l'espai escolar com una suma d'aules desconnectades entre si? No són possibles altres agrupaments i reconversions de l'espai? I sols és espai educatiu l'espai de l'escola? No fa falta un diàleg més profund entre l'ajuntament i l'escola per contemplar la ciutat, el poble com un projecte educatiu?

Qüestionarem les avaluacions externes imposades burocràticament des de la lògica neoliberal, però continuem amb les repeticions de curs? No hi han altres maneres d'acceptar els diferents ritmes i evolucions de cada xiquet o xiqueta? Com valorem la qualitat educativa d'una escola? I la qualitat educativa d'un país?

Encara vaig veure en declaracions i programes polítics d'organitzacions progressistes demanar la gratuïtat del llibre de text. Caram! Seria més coherent reclamar una educació pública totalment gratuïta que incloguera qualsevol tipus de recurs o material curricular, però això significa analitzar críticament la pressió conservadora o immobiliària que implica la colonització de l'aula pel llibre de text i reconèixer que hi ha altres pedagogies renovadores que el qüestionen. N'és un exemple.

Seria un error creure que els canvis, una vegada més, depenen de la imaginació d'un tipus que no ix del seu despatx i que creu que la veritat està exclusivament a l'interior de l'organització en què milita. Hauríem de poder ser més imaginatius, més creatius i buscar formes vives de participació per a la construcció d'una seriosa i consistent política pública per a l'educació.

Un llibre dedicat als xiquets i les xiquetes del Cremona

365 dies, al crit de: El Cremona no es tanca

Plataforma Col·legi Cremona
- Tots som Cremona
Edita: Duplo, comunicació gràfica.
Alaquàs 2015

Els passats 18 de maig i 23 de juny de 2015 van ser uns dies grans per a la Plataforma Cremona-Tots som Cremona, la presentació del seu llibre *365 dies al crit de: EL CREMONA NO ES TANCA* va ser una realitat. Després de 365 dies de lluita intensa, la família Cremona ha vist un dels seus somnis fet realitat: que la seua lluita per la seua línia de 3 anys, perquè no se separen els germans i les germanes i perquè l'educació pública no es perda i quede en la memòria de totes les persones que han lluitat per aconseguir-ho.

Aquest és un llibre que explica amb imatges i textos la història de la plataforma per fer honor a totes les persones que han donat suport al moviment i les activitats que la plataforma ha dut a terme al llarg

dels darrers 365 dies. Especialment aquest llibre es dedica als xiquets i les xiquetes del Cremona i als membres de la seua comunitat educativa, que han sigut un referent de lluita sense treva.

La presentació oficial del llibre va tindre lloc al Castell d'Alaquàs i a l'Aula Magna de la Facultat de Filosofia de la Universitat de València, on persones rellevants del panorama polític, representants sindicals i altres institucions de renom en el món de l'educació i la cultura van donar suport a la plataforma en aquest nou repte, la publicació del seu llibre.

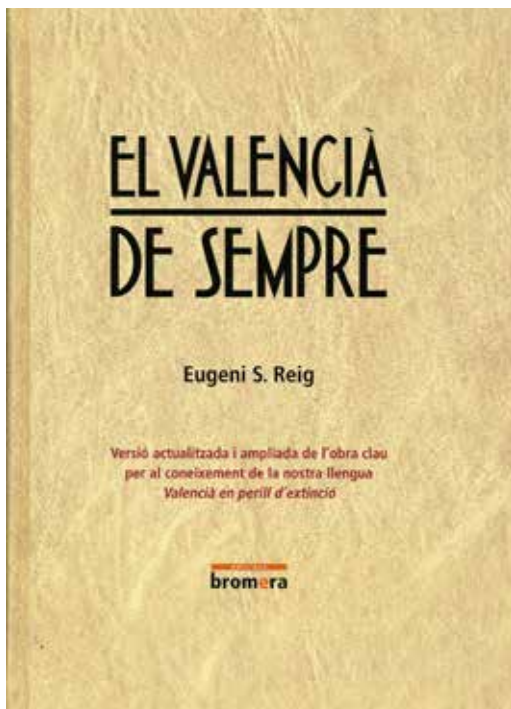
Els dos actes van ser entranyables gràcies a la participació dels xiquets i xiquetes del Cremona, que van fer la seua intervenció creant un diàleg amb molt de trellat que ens va recordar a tots els moments més memorables de la vida de la plataforma, per després representar l'entrada dels xiquets de 3 anys al Cremona el passat 3 de setembre, moment que per a ells i elles és un signe d'unió, de força i de triomf.

La Plataforma Cremona va informar que continua la seua lluita 365 dies i els que calga fins què es faça justícia i els germans i les germanes del Cremona tornen a anar junts a la seua escola, el CEIP Ciutat de Cremona.

Amb data de la publicació d'aquest escrit hem rebut la gran notícia: les persones que ens representen políticament han desfet la malifeta i han decidit reobrir les línies de 3 i 4 anys que ens van ser injustament arrabassades per la Conselleria de la ja exconsellera M. José Catalá. Per fi, els germans i les germanes tornaran a anar junts a la seua escola, el Ciutat de Cremona. Per fi, la realitat d'una escola pública, de qualitat, en valencià, igual per a tots i totes en un edifici de rajoles està més prop que mai.

La lluita ha sigut útil i ho sabem. Sabíem que quan es lluita des del cor i amb un objectiu tan sincer com és el benestar dels xiquets i xiquetes, no es pot fallar i per això continuem sent taronja, continuem sent Cremona.

La publicació del llibre ha sigut possible gràcies a una campanya de micromecenatge en què han participat 200 persones.

El valencià de sempre

TUDI TORRÓ

El valencià de sempre

Eugeni S. Reig

Edicions Bromera
Alzira, 2015
Pàg. 848

L'AUTOR I LA SEUA OBRA

Eugeni S. Reig (Alcoi, 1942), un treballador infatigable a favor de la llengua i la seua unitat, va autopublicar, l'abril de 1999, el llibre *Valencià en perill d'extinció*, recull de 835 paraules i locucions genuïnament valencianes que l'autor considerava que estaven en perill de perdre's. El 2005 en va publicar una segona edició, revisada i augmentada, que ara amplia de manera considerable i actualitza en aquesta tercera versió.

El llibre *El valencià de sempre* inclou:

- Les 1440 entrades de la segona edició de *Valencià en perill d'extinció*.
- Les 300 entrades de *Lèxic valencià d'ahir i de hui*, fins ara inèdit.
- 440 entrades noves.

Vaig tindre notícies d'Eugeni Reig quan començà a entrar, en el meu correu electrònic, la revista digital *InfoMigjorn*. Cada matí, així que arribava al despatx i obria el correu, allí estava, sense faltar-hi ni un dia. Per a mi s'ha convertit en una rutina de què no puc prescindir. Repasse els articles i en trie, per llegir més detingudament, alguns, tots ells ben interessants, i que em mantenen al

dia dels avatars pels quals passa la nostra llengua i m'ajuda a aprendre cada dia alguna cosa més. Però, a banda d'editar *InfoMigjorn*, Eugeni S. Reig publica alguns articles, entrades de paraules precioses, poc conegudes per algunes contrades, però molt usuals en alguns pobles i comarques. Definicions de paraules i frases fetes que he anat col·leccionant com un tresor. Saber, per exemple, el significat de la paraula *aixabegó* (tot i que la grafia més adequada, com el mateix autor reconeix, hauria de ser amb *ve*, ja que és diminutiu de *xàvega*) em va suposar una gran alegria, perquè a gosades que el buscava feia temps! i no hi havia manera de trobar-lo. Recorde de xicoteta, calfar-me el cap, pensant que devia voler dir *aixabegó* i ho he sabut gràcies a Eugeni S. Reig. Segons ens explica, el dia de l'aixabegó, a Ontinyent, Bocairent i altres pobles de la Vall d'Albaida, és com anomenen l'endemà del darrer dia de les festes de Moros i Cristians. Els festers arpleguen totes les deixalles i estris inútils que resten en els locals on es reuneixen els dies de festa. Antigament, tot el que recollien, ho ficaven dins d'un aixabegó, "xarxa feta

de cordes que s'empra en les tasques agrícoles, sobretot per a arplegar la palla". Eugeni és alcoià, i jo sóc d'Ontinyent, és per això que compartim un lèxic semblant, així i tot, amb algunes particularitats, ja que el nostre és un país lèxicament molt ric, cada poble, cada comarca té les seues paraules, paraules que podem compartir, sempre que les coneguem, com un regal. Aquest és el regal que ens fa Eugeni S. Reig, amb el seu llibre *El valencià de sempre*. Un llibre per a treballar a les escoles, perquè es tracta d'un material amb gran potencial didàctic que es pot aprofitar directament a les classes i que pot estimular el professorat i l'alumnat. Un llibre que convida a jugar amb els mots. Paraules com *Petot*, *petoteta*, *petota*... són, de vegades, grans desconegudes perquè no són habituals en alguns pobles, però estan molt vives i Eugeni S. Reig les fa presents en el seu llibre. Cada vegada que dic a la meua néta petota, es bada de riure, com explica Eugeni en el seu llibre, i com diem al meu poble. Per això, convida a usar-lo, que els mestres el facen servir, que juguen amb les paraules i frases fetes, un tresor que no podem perdre.

La defensa i el coneixement de la terra, en la huerta de Orihuela

Historia natural de la huerta de Orihuela

Trino Fernández Verdú i Emilio Diz Ardid, coord.
Edita: Excm. Ayto. de Orihuela.
Orihuela 2015

Tercer volum de la col·lecció "Historia Natural de Orihuela", després dels volums dedicats a la Sierra de Orihuela i a la Sierra Escalona i la Dehesa Campoamor. La col·lecció, que és una iniciativa de l'Ajuntament d'Orihuela, vol ser el compendi del coneixement geogràfic i científic d'aquest territori del sud

del País Valencià. Com en els altres volums que l'han precedit, es tracta d'una obra col·lectiva on diferents especialistes i científics aporten l'anàlisi i el coneixement des de cada àrea de la seua especialitat per a compondre una obra de referència en el coneixement del territori. En aquest volum hi han

col·laborat també Pepe Box i José Manuel López Grima, membres de STEPV, amb un capítol dedicat a la lluita en defensa del riu Segura al seu pas per la Vega Baja, una lluita social i des de la base, modèlica entre les mobilitzacions socials contra l'explotació capitalista de la terra i els recursos naturals.

Com aturar la LOMQE

Algunes comunitats autònomes, com Castella-la Manxa o Catalunya, treballen per aturar l'aplicació de la llei Wert el curs que ve. Què proposen exactament? Com es pot aturar l'aplicació de la llei?

El nou govern autonòmic de Castella-la Manxa va anunciar que se sumava a la proposta de Catalunya de no aplicar la LOMQE el curs que ve. En realitat el que demanaven era la convocatòria de la Conferència Sectorial d'Educació per plantejar al ministre Wert l'ajornament del calendari d'aplicació de la llei, per evitar-ne el desplegament en els cursos de primària on encara no s'aplica i en les etapes de secundària i batxillerat, on comença a desplegar-se el curs que ve.

També s'estan plantejant, en aquelles comunitats autònomes on

governava el PP i hi ha hagut canvi de govern, paralitzar els currículums autonòmics.

En el cas d'Aragó, la primera mesura de la consellera d'Educació del nou govern aragonés ha sigut la paralització de l'entrada en vigor dels nous currículums LOMQE en secundària, que s'havien d'aplicar el proper curs, i el manteniment dels currículums vigents, inclosa l'assignatura d'Educació per a la Ciutadania. A més, el govern aragonés s'ha compomés a minimitzar i esquivar altres aspectes negatius de la LOMQE en aquest nivell, i tam-

bé en els cursos de la primària en què està en vigor des del curs passat, com les revàlides i les proves diagnòstiques.

Això, però, no evitarà l'aplicació del decret de mínims del ministeri com a normativa supletòria.

Què es pot fer, aleshores, per paralitzar la llei? Una primera mesura és que totes les comunitats autònomes no governades pel PP, 12 de 17, creen un front comú per forçar, amb el nou ministre d'Educació, la negociació de l'ajornament de la LOMQE el curs que ve. Si el ministeri s'hi nega, les autonomies

podien declarar-se insumises a l'aplicació de la llei i el govern espanyol tindria un seriós problema per a intervindre 12 de 17 autonomies per aquest motiu.

Una segona mesura, si la primera no va avant, seria modificar el currículum valencià i les instruccions d'inici de curs, publicat per la Conselleria en funcions, per intentar minimitzar els efectes negatius de la llei, però ha de ser dins del marc de la mateixa llei. També retardar l'aplicació d'aquells aspectes de la llei que són competència autonòmica, com

les especialitzacions curriculars, per exemple, o la no publicació de rànquings. També, evidentment, revertir totes les mesures que ja s'han aplicat, fins i tot avançant-se a la mateixa llei, com el districte únic.

En tot cas i passe el que passe, cal veure el resultat de les pròximes eleccions generals. En aquest moment, se sabrà si la LOMQE continua el seu camí amb una majoria d'autonomies en contra, o finalment, podrem negociar una nova llei amb el consens de la comunitat educativa.

El panorama de la insumissió a la LOMQE ha sigut, fins ara, desigual i contradictori

El curs passat, en resposta al calendari d'aplicació de la LOMQE promulgat pel Ministeri d'Educació, cinc territoris de l'Estat espanyol van anunciar-ne l'oposició i declararen que farien servir les competències respectives per a dificultar-ne l'aplicació. Una vegada ha passat el curs, intentem esbrinar en què ha quedat la porfia.

Euskal Herria

El govern de Navarra ja havia manifestat, en la votació de la llei Wert, que la LOMQE no era "la seua llei" i que la implantació la faria "a la navarresa". Tanmateix, segons STEE-EILAS, membre de la Confederació de STEs, el govern de Navarra "ha sigut pioner en l'adaptació i desplegament normatiu, on ha seguit la llei pràcticament al peu de la lletra" quant a implantació d'horaris, currículums i avaluació de primària, el desplegament de la FP bàsica... Així mateix, s'hi han ampliat els concerts educatius tot garantint la concertació de tots els mòduls sol·licitats, contràriament a com havia sigut fins ara. Quant a la normativa d'elecció de les direccions, el departament d'Educació havia renunciat a fer-ne l'adaptació aquest curs i ha prorrogat automàticament per un any aquelles direccions que acabaven el seu manament.

Quant a la Comunitat Autònoma Basca, allò que havia de ser un pla per a enfrontar la LOMQE, com recull expressament el document *Heziberri2020*, "ha resultat una aplicació exemplar de la LOMQE. STEE-

EILAS ha sigut l'únic agent educatiu que s'hi ha posicionat en contra: el marc pedagògic que s'ha proposat estableix les bases per al futur desplegament normatiu i, sobretot, per una nova llei basca d'educació que ha de substituir la llei d'escola pública basca."

Els eixos sobre els quals ha de pivotar la nova llei són, per una banda, la "unificació de xarxes, amb la desaparició d'una llei pròpia per a 'escola pública, un autonomia de centres basada en la qualitat de centres de la LOMQE, i els currículums d'educació bàsica i batxillerat." En aquests, s'estableix "l'actitud emprenedora" com a fita educativa, en consonància amb les recomanacions europees, i els estàndards d'aprenentatge, o "indicadors d'assoliment", seran els encarregats de marcar l'itinerari de l'alumnat.

En definitiva, "la desaparició de cicles, la privatització de serveis educatius, la competitivitat entre centres, la selecció de l'alumnat, el finançament mitjançant projectes, l'adoctrinament religiós, la desaparició dels "perfils de sortida" comuns per a tot l'alumnat, l'atenció especial als resultats acadèmics... són i seguiran sent el dia a dia de les polítiques educatives en el sistema educatiu de la comunitat autònoma basca."

Catalunya

Per USTEC-STEs (IAC) "la Llei d'Educació de Catalunya (LEC, que va ser aprovada pel govern socialista amb el suport de ERC i CiU) ha servit d'inspiració a la LOMQE en molts aspectes." La LEC ja despullava el claustre de funcions, així que "la LOMQE en despulli el Consell Escolar és un regal per al govern, que no ha deixat escapar". USTEC considera que la LEC "feia de punta de llan-

ça de molts aspectes que després la LOMQE ha recollit i reforçat", com ara el foment de la privatització, la pèrdua de democràcia i la jerarquització dels centres educatius.

"Quan Convergència puja al poder, la consellera Irene Rigau el que fa és desplegar de la manera més dura aquesta llei catalana: quan es comença a debatre el projecte de la LOMCE sota un discurs de repulsa, en molts aspectes Convergència i Unió estava més que encantada. El govern fins i tot ha presentat recurs d'inconstitucionalitat un cop aprovada la LOMCE per invasió de competències. La volen aplicar però a la catalana."

El govern català només hi ha sigut bel·ligerant pel que respecta a l'atac al sistema d'immersió lingüística, que la LOMCE practica de forma descarada.

USTEC-STEs (IAC) ha encapçalat plataformes reivindicatives amb un lema clar: Ni LOMCE, ni LEC, ni retallades. Les convocatòries van ser seguides per treballadors i treballadores, i també per famílies i estudiants s'hi van afegir en manifestacions massives en una expressió de rebuig de tota la comunitat educativa en contra d'aquestes lleis.

USTEC-STEs ha estat una de les organitzacions que ha promogut "una iniciativa legislativa popular d'educació que està posant a debat públic, i esperem que pugui ésser també en un debat parlamentari, quina educació volem, i així superar de forma propositiva la LOMCE i la LEC: perquè un altre món sigui possible, una altra educació és necessària."

Canàries

El govern de Canàries, de Coalició Canària i el PSOE, es va oposar des de l'inici del procés de discussió de

la LOMQE, van convocar les organitzacions sindicals i d'altres agents de l'àmbit educatiu per a explicar-ne les conseqüències negatives, i es van comprometre a derogar-la després de les eleccions de novembre.

Mentrestant, el govern tractaria d'esmoreir l'impacte negatiu de la LOMQE, però argumentava que, en molts casos, es trobaven davant normativa bàsica que era de compliment obligat. No obstant així, el govern canari ha pogut mantindre la majoria de les ofertes educatives, ha nomenat el mateix nombre de professorat i no ha aplicat l'augment de ràtios. Cal tindre en compte que a Canàries ja s'hi havien perdut 2.500 docents en els anys anteriors, que les ràtios eren més elevades que en la resta de l'Estat, i que molts dels nomenaments de professorat interí eren contractes precaris, a temps parcial, per hores...

Respecte a l'aplicació de la LOMQE en el curs 2014/15, s'ha aconseguit la continuïtat del currículum de primària conforme a la LOE; la introducció de la matèria Emocreativitat; i la revàlida de 3r de primària només s'aplicarà en un nombre molt reduït de centres.

És ressenyable també que l'aprovació pel parlament canari de la Ley Canaria de Educación (LEC) ha funcionat com a mur de contenció a l'aplicació de la LOMQE: la LEC recull la necessitat d'oferir places públiques en tots els nivells i etapes educatives; reconeix els consells escolars com a òrgans màxims de govern en els centres educatius; regula un pla especial d'atenció a la diversitat; preveu la necessitat que els centres compten amb recursos materials, humans i financers suficients; reconeix l'estabilitat del professorat interí major de 55 anys i, almenys, amb cinc anys de servici;

conté un pla plurilingüe i reconeix el valor de les escoles rurals; estableix un increment de la inversió en educació fins a un 5% gradualment...

Informació elaborada amb la col·laboració de Silvia R. Court (Secretariado Nacional de STEE-IC), STEE-EILAS, STEA i David Córdoba Armero (Secretariat nacional d'USTEC-STEs-IAC).

STEPV va llançar el 2014 el seu document de Propostes per a la inaplicació de la LOMQE que ha servit de base a mareas i moviments socials de tot l'estat per a plantejar un rebuig actiu a una llei que és considerada, per unanimitat, un atac a l'escola pública.

Podeu consultar aquest document en la web de STEPV, junt amb altra documentació sobre la llei Wert.

Les mareas es proposen materialitzar la Carta per l'educació, més enllà de l'esbombat "pacte per l'educació" de les elits polítiques del bipartidisme

Es clausura a Màlaga la III Trobada de Mareas per l'Educació Pública

L'assemblea final aprova la Carta per l'Educació i el pla d'accions per al proper curs

L'objectiu immediat és paralytizar la LOMQE i aconseguir una nova llei d'educació de tots i per a tots

Allioli

Amb l'assemblea estatal de Mareas per l'Educació Pública celebrada en el matí del dijous 9 a la Casa Invisible de Màlaga, s'ha clausurat la III Trobada Estatal "L'Educació que volem".

Al llarg de tres dies, el centenar de persones que han acudit a la convocatòria de Mareas per l'Educació Pública, el col·lectiu que engloba les "marees verdes" de tot l'Estat, i de les quals forma part STEPV, han participat en debats, destacant el que s'ha mantingut amb organitzacions polítiques i sindicals. S'han realitzat tallers sobre diversos temes com tècniques Freinet, Educació plàstica, ecoescoles,

acció social des dels centres, etc., de què ha destacat especialment l'impartit per Miguel López Castro sobre "Flamenc i escola". Així mateix s'han realitzat presentacions d'experiències pedagògiques i de lluita. Després del debat en grups de treball i en plenari, s'ha aprovat la Carta per l'Educació i s'han acordat les accions a realitzar el curs vinent. Aquest "pla de lluita" té com a objectiu no només defensar l'escola pública, sinó també començar a construir en comú, entre totes i tots, "l'educació que volem", i materialitzar la "Carta per l'Educació", més enllà del tan esbombat "pacte per l'educació" de les elits polítiques del bipartidisme.

Com a mesura urgent, s'exigirà a tots els nous governs autonòmics que paralytizen de forma immediata l'aplicació de la LOMQE.

En la trobada s'ha comptat amb les aportacions de Julio Rogero, dels Moviments de Renovació Pedagògica, i de Geo Saura, investigador de la Universitat de Granada, així com amb el testimoni d'Antonio Aramayona, l'infatigable "perroflauta motoritzat", al qual es va manifestar el suport de les "marees verdes" davant de les mesures policials i judicials de què està sent objecte.

L'assemblea va acordar participar en el Fòrum pel Canvi, en resposta a la invitació de Podem, per presentar la Carta per l'Educació i demanar

explícitament a aquest partit que els seus continguts es recullen en el seu programa electoral.

A més de donar suport al comunicat dels docents d'educació plàstica, que denuncia el deteriorament dels ensenyaments artístics com a conseqüència de l'aplicació de la LOMQE, inspirada en les polítiques neoliberals que busquen privatitzar i mercantilitzar-la, es va aprovar una resolució per donar suport a la lluita de l'IES "Ciutat de Jaen" de Madrid i de solidaritat amb el seu equip directiu injustament destituït.

Igualment es va expressar el suport al professorat desplaçat, retallat i acomiadat per la implantació de la LOMQE a tot l'Estat, i especi-

alment a les companyes i companys interins, sotmesos per les diferents administracions públiques a la precarietat laboral, i la injusta expulsió de les aules, grans professionals imprescindibles per dur a terme l'educació que volem.

També es va acordar felicitar les companyes i companys del Ciutat de Cremona, d'Alaquàs, que gràcies a la seua lluita han aconseguit frenar els intents de tancament d'aules en centres públics. Sí que es pot!

Finalment es va acordar encarregar a les plataformes, col·lectius i mareas verdes d'Aragó i Albacete, que valoren la possibilitat d'organitzar la propera trobada al mes de desembre.

STEPV continuarà demanant al govern valencià la no aplicació de la LOMQE

STEPV se suma a la campanya de Mareas por la Educación contra la LOMQE

Allioli

El Sindicat va proposar en la passada Mesa Sectorial del 8 de juliol que el govern valencià fera un front comú amb les comunitats autònomes no governades pel PP per tal de pressionar el govern espanyol i el Ministeri d'Educació i evitar el de-

envolupament de la LOMQE el curs que ve.

També va proposar, mentrestant, revisar tota la normativa autonòmica de desplegament de la llei: instruccions d'inici de curs, ordres de plantilles, currículums... De tota aquesta normativa, en principi no-

Els centres educatius estan esperant del nou govern aquest compromís de no aplicar la llei l'1 de setembre

més es revisaran les instruccions d'inici de curs, ja que el decret de currículum té un tràmit més llarg que no arribarà a temps al setembre, quan comence el curs, segons la Conselleria d'Educació.

Així i tot, STEPV insistirà en pròximes reunions en la no-aplicació de la LOMQE l'1 de setembre, ja que és una demanda de la comunitat educativa des del mateix moment en què es va conèixer el primer esborrany de la llei. En aquest sentit, STEPV se suma a la campanya de Mareas por la Educación, sorgida de la III Trobada de les Mareas realitzada la setmana passada a Màlaga, en la qual també demanen als nous go-

vernons autonòmics paralytizar immediatament l'aplicació de la LOMQE.

Els centres educatius estan esperant del nou govern aquest compromís de no aplicar la llei l'1 de setembre i de recuperar les retallades aplicades aquests darrers anys: plantilles, retards en les substitucions, càrrega lectiva, ràtios, etc.

STEPV continuarà, per tant, insistint en la necessitat que els centres educatius noten aquests canvis que reivindiquen, també quant a l'aplicació de la LOMQE i espera del nou govern que treballi en aquest sentit i force, juntament amb la resta dels nous governs autonòmics, la paralytización de la llei de forma immediata.

POLÍTIQUES D'IGUALTAT

Som veu, som força, juntes construïm futur

L'Organització de Dones de la Confederació Intersindical ha celebrat les seues jornades anuals de formació, enguany sota el lema «Som veu, som força, juntes construïm futur», al Centro Gallego de Madrid els dies 9 i 10 de maig

Allioli

Després de la presentació i inauguració de les jornades per part de la responsable Confederal, Francisca López, es va donar pas a la primera ponència a càrrec de Carmen Castro "Diàlegs, aliances i alternatives feministes per a un altre model de societat", que ens va fer un repàs de les reivindicacions de l'economia feminista, la necessitat de la reducció del temps de treball remunerat per a poder repartir aquest recurs, els permisos iguals, intransferibles i remunerats al 100% per naixement o adopció o una xarxa de serveis públics assistencials, propostes que –segons les seues paraules– són simples, viables econòmicament i amb un alt potencial transformacional per a donar un gir al model de societat actual i orientar-nos cap a altres models socials on es pose l'accent en l'equivalència

humana i la sostenibilitat de la vida. Les últimes paraules les ha dedicades a destacar la necessitat de les aliances des del feminisme.

El taller de Jéssica Murillo "Ciberassetjament". Violència de gènere en les xarxes socials ens va mostrar les diferents formes de violència en les xarxes, com el *ciberbullying*, *sexting*, *stalking* i *grooming*, i com detectar, actuar i previndre en les aules i en la vida diària aquesta nova forma d'agressió, que –com sempre– en la gran majoria dels casos es converteix en un arma contra les dones, perpetuant així la violència masclista.

Lola Ferreiro amb el taller "Davant de la frustració" ens va ensenyar a salvar els obstacles que dificulten la satisfacció personal, identificant els vetos que el sistema patriarcal ens imposa per ser dones i que ens fan reprimir-nos. Insegu-

Jornades de l'Organització de Dones de la Confederació Intersindical, "Som veu, som força".

L'organització de les jornades, la qualitat de les ponències i tallers i la participació de les persones assistents han aconseguit que siguem un èxit

retats, pors o falta de confiança són algunes de les conseqüències d'aquests vetos que a través del joc i la reflexió, treballarem per a cercar eixides saludables per a nosaltres mateixes.

Finalment, Nuria Varela amb la seua ponència, *Les Dones que parlen són perilloses*, va fer un recorregut per la història del feminisme, des dels seus antecedents fins a l'actualitat, des de les diferents èpoques i països on ha concentrat la seua actuació. Va recordar aquelles dones que van posar potes enlaire l'ordre establert pensant, dient i fent quant estava prohibit per a elles. El feminisme com a teoria i pràctica

política articulada per dones que, després d'analitzar la realitat en la qual viuen, prenen consciència de les discriminacions que pateixen per l'única raó de ser dones i decideixen organitzar-se per a acabar amb elles, per a canviar la societat.

L'espai lúdic va estar ocupat per la companyia de teatre Armando Pelayo que va representar l'obra "Diàlegs de la vagina".

La nostra delegació estava formada per onze dones de diferents sindicats de IV. Una volta més, l'organització de les jornades, la qualitat de les ponències i tallers i la participació de les persones assistents han aconseguit que siguem un èxit.

ENSENYAMENT PRIVAT

STEPV ensenyament privat felicita el nou conseller d'Educació, Vicent Marzà

Allioli

Valorem positivament el nomenament de Vicent Marzà com a conseller i li sol·licitarà una reunió urgent per tractar els diferents temes que cal solucionar en aquest sector. Un dels temes que són de vital prioritat és reprendre les negociacions del punt desé, **la recol·locació de docents en centres concertats, que està recollit en el document de l'acord d'implantació de la reforma educativa de l'any 96.**

El 8 de setembre passat ens va convocar l'Administració a una reunió amb exsecretari autonòmic d'Edu-

cació, Manuel Tomás, motivada per les contínues sol·licituds per part dels sindicats de reunir-nos de manera urgent. STEPV-IV va manifestar directament a l'anterior secretari autonòmic la falta d'un calendari clar i sistemàtic per a poder portar una continuïtat efectiva en tota la bateria de temes pendents que se li van exposar, la qual cosa feia impossible arribar a solucions i acords factibles per al sector.

Entre els diversos temes que es van assenyalar: recol·locació de docents en centres en crisi, endarreriments econòmics 2008 i paga extra 2012.

Solament se n'ha complit un: l'abonament de la quantia de la part proporcional de la paga extraordinària de 2012 en la nòmina de febrer de 2015. Queda aleshores pendent la convocatòria de reunió de la comissió de seguiment per seguir amb les negociacions que quedaren pendents en l'última reunió de comissió de seguiment entre patronals, administració i els cinc sindicats del sector. En aquesta reunió es va acordar:

1. Actualitzar i donar una nova redacció al punt 10 de l'Acord del 96 (recol·locació de docents).

2. Instar a totes les parts implicades, tant patronals com tots els sindicats, a passar una sèrie de propostes i/o esmenes per a la nova redacció del punt.

3. Una vegada l'administració tinguera totes les propostes, unir-les totes per conformar un esborrany i passar-lo a totes les parts negociadores al més prompte possible.

A l'espera quedarem que l'administració ens envie l'esborrany per a poder així ser convocats de nou per continuar negociant la redacció del punt de recol·locació, un fet que encara no s'ha produït.

STEPV de concertada farà la petició expressa quan ens convoquen a la primera reunió amb l'actual administració per tractar el punt de la recol·locació, a més d'altres temes que queden pendents de negociar. Recordem que aquest tema, la recol·locació, és competència de la comissió de seguiment (on estem representats administració, sindicats i patronals) i no d'altres àmbits.

STEPV espera que l'actual administració vulga atendre la petició de convocar aquesta reunió de la comissió de seguiment.

Sobre el cobrament de l'antiguitat en càrrecs unipersonals (triennis)

Allioli

De conformitat amb la sentència que va dictar el jutjat social núm. 11 de València, en data 21 de maig

de 2015, les treballadores i treballadors que temporalment ocupen un càrrec unipersonal tindran dret a cobrar el complement específic

del càrrec, a més del complement d'antiguitat (triennis), independentment del període durant en què s'haja exercit la funció del càrrec i considerant l'antiguitat en l'empresa.

És a dir, si un treballador té una antiguitat de 12 anys en l'empresa que equival a 4 triennis, cobraria:

1. El seu salari base.
2. Complement de càrrec unipersonal.
3. Els triennis d'antiguitat de càrrec unipersonal que li corresponen d'acord amb la seua antiguitat en l'empresa.

STEPV posarà els seus serveis a la disposició de tota l'afiliació que de-

sitge reclamar aquestes quantitats. Amb aquesta finalitat, caldria aportar la següent documentació:

- Nòmines del darrer any.
- Justificant del nomenament del càrrec.

ESCOLA SINDICAL DE FORMACIÓ MELCHOR BOTELLA

STEPV participa en el projecte europeu *Into generation*

Mítting a Atenes dels participants del projecte KA2, *Into generation*.

STEPV està participant en el programa europeu d'Erasmus enquadrat en un projecte KA2, titulat INTO GENERATION. Aquest programa aborda la formació en la problemàtica dels futurs successors de les empreses familiars.

En aquest projecte europeu participen, a més del STEPV, la Universitat d'Ankara (Turquia), les cambres de Comerç de Turquia, Grècia, Bulgària i Alemanya. Cada país

participa en el projecte amb unes tasques comunes i altres d'específiques. La Universitat d'Ankara és la que coordina el projecte; Grècia i el STEPV s'encarregaran del curs de formació; Bulgària desenvolupa el material tecnològic i tècnic (web, twitter, facebook, apps i fullets publicitaris); i Alemanya s'ocupa de la xarxa d'empreses familiars.

El passat 12 i 13 de desembre de 2014, es va realitzar el primer

mítting com a inici del projecte, amb la participació de Germán Nando, director del ESFMB (responsable de l'àrea de formació del STEPV), i de Beatriu Cardona, membre del secretariat nacional del STEPV i professora de la Universitat de València. En aquest primer mítting, a més d'aportar un coneixement específic del projecte i conèixer-se part dels membres integrants que hi treballaran, es van establir les

bases del treball que ha d'executar cada país. Mitjançant una sèrie d'enquestes que ha realitzat (mínim 50 per soci d'un total de 300) l'equip de l'Escola de Formació Melchor Botella de la Intersindical Valenciana, s'ha tractat d'obtenir quines són les deficiències que té hui dia l'empresa familiar per a realitzar una bona successió i sobretot tenint en compte que aquestes suposen a escala valenciana, estatal i europea

el 90 % de la xarxa empresarial total.

El segon mítting del projecte es va celebrar el passat 16 i 17 de juny a Atenes (Grècia). En aquest s'han aportat per part de cada soci i país, els informes corresponents de les enquestes, s'han establert els punts sobre els quals existeixen les deficiències i sobre les quals es desenvoluparà el futur curs en línia i aplicació per a mòbils. Aquest curs tindrà la temàtica obtinguda de l'anàlisi dels resultats conjunts de totes les enquestes realitzades per tots els països participants. Serà un curs traduït a totes les llengües dels països participants en el projecte (alemany, búlgar, castellà, grec, anglès i turc), i es realitzarà en una plataforma en línia, on podran realitzar-lo totes les empreses que hi han participat en primer lloc i posteriorment estarà obert a totes les que vulguen realitzar-lo, de forma gratuïta.

En aquest mítting, els integrants del STEPV van aprofitar per a conèixer la crua realitat de Grècia, entrevistant-se amb el sindicat grec d'ensenyament OLME, els quals els van explicar la seua situació actual. Estem en l'equador del projecte, que finalitzarà el juny del 2016.

El tercer mítting se celebrarà el 10 i 11 de setembre en Plovdiv (Bulgària), els dies 13 i 14 de gener de 2016 a València en la seu del STEPV; els dies 6 i 7 d'abril de 2016 a Berlín (Alemanya); i cap al juny del 2016 acabaran els míttings i la conferència del tancament del projecte a Ankara (Turquia).

Intervenció d'Antonio Eroi, president del Consiglio de Reggio Calabria (Itàlia), partner del projecte KA1

Acaba el projecte europeu de mobilitat KA1

ROBERT REY ESCOBÍ
"Quins records...!", "Al final anirem a sopar el dia del mítting final?", "Si faig un treball optatiu tornaré altra vegada?". Són algunes de les frases que he pogut llegir en les xarxes

socials que s'han creat amb motiu de la mobilitat d'alumnes de FP que han fet un mes de pràctiques professionals en un país de la Unió Europea amb un projecte europeu subvencionat pel programa ERAS-

MUS+, que ha gestionat STEPV, com vos vam contar en el darrer Allioli. Per als alumnes ha sigut una experiència molt enriquidora que, a més d'obrir-los la ment, els ha fet experimentar què és això de "la ciu-

tadania europea". Estem contents de la tasca realitzada i els resultats obtinguts.

Han sigut 72 alumnes de les branques professionals de informàtica i d'administració que, en diferents torns, han anat a Itàlia, Alemanya, Regne Unit o Portugal. Allí han fet les pràctiques professionals en empreses del seu sector. A més de fer les pràctiques, han fet un curs de l'idioma corresponent, han descobert un país diferent i han viscut experiències que tindrem ocasió de rememorar el proper dia 3 de juliol.

Hi han participat alumnes de:

- IES Bernat Guinovart d'Algemesí
- IES Conselleria de València
- IES Dr. Lluís Simarro de Xàtiva
- IES Sant Vicent Ferrer d'Algemesí
- IES Serpis de València
- IES Serra Perenxisa de Torrent
- IES Ximén d'Urrea de l'Alcora

El dia 3 de juliol, a les 18 h, tindrà lloc l'acte protocol·lari de cloenda del projecte europeu que en STEPV hem estat desenvolupant des del juliol del 2014, amb l'ajuda en la gestió de l'Escola Sindical ESFMB.

Com és habitual hi haurà parlaments dels responsables i la pro-

jecció d'alguns vídeos que ha preparat la ESFMB amb la participació d'alumnes i professors.

A l'acte, a més dels responsables de STEPV, estan especialment convidats els participants, els companys i tots els professors dels instituts corresponents, especialment els/les responsables tutors/es de la mobilitat, que són els que han fet la selecció, el seguiment i l'avaluació dels participants.

També hem convidat els responsables dels socis europeus que han acollit els alumnes i han organitzat la gestió en cada país. A hores d'ara, ens han confirmat la seua assistència els italians, entre ells D. Antonio Eroi, president del Consiglio de Reggio Calabria.

Per al proper curs ens han aprovat dos projectes més de mobilitat d'alumnes de FP, i per a un futur immediat estem preparant-ne per al professorat i per a tots els nivells educatius. Per tant, tots aquells centres interessats a participar en qualsevol tipus de projecte europeu, només cal que ens ho comuniquen i els tindrem en compte.

Robert Rey Escobí és el *Projects Manager* de l'ESFMB.

NATURA VALENCIANA

De la quina a l'aspirina

JOAN PÉREZ ALBERO

I qual que la quinina va substituir la corfa de la quina, l'àcid salicílic prompte substituiria la corfa del salze per a previndre una possible escassetesa de salicina. En 1828, Johann Andreas Buchner va ser el primer a aïllar, a partir del salze blanc (*Salix alba*), uns cristalls grocs de sabor amarg, substància que denominà salicina; en 1853, el químic francès Charles Frédéric Gerhardt va fer un primer intent d'acetilació de la salicina, però la solució tenia massa efectes secundaris i impureses, i encara que els seus experiments foren recollits en la literatura científica del moment, la comunitat mèdica els va oblidar de seguida. Finalment, en 1859, Hermann Kolbe aconseguí sintetitzar l'àcid salicílic, compost que presentava alguns inconvenients, com ara el seu excessiu sabor amarg i la irritació que provocava la seua ingesta a l'estomac.

La Bayer era una companyia dedicada a la indústria dels tints, en els seus magatzems s'amuntonaven grans quantitats de productes derivats de la fabricació de tints sense cap destinació ni utilitat: paranitrofenol i acetanilina, substàncies molt semblants químicament. Uns quants metges alsacians havien administrat de manera fortuïta acetanilina en lloc de naftalé a alguns pacients amb infeccions parasitàries i els resultats foren sorprenents: aquesta substància no havia curat la infecció però sí que havia abaixat la febre que patien els pacients. Carl Duisberg, supervisor del departament de patents i investigació de la Bayer, no va perdre el temps i decidí investigar totes les vies possibles per a aconseguir un nou antipirètic a partir del paranitrofenol.

Aconseguit el seu objectiu en 1888, Duisberg comercialitzà aquest nou medicament sota el nom de Fenacetina, el primer fàrmac de la Bayer. Així fou com l'empresa entrà en el món de la indústria farmacèutica. Duisberg va formar un segon grup de científics dedicats a la investigació de nous fàrmacs dirigida per Arthur Eichengrün i Heinrich Dreser, l'encarregat de comprovar la utilitat terapèutica d'aquests. Un dels primers projectes de Eichengrün fou investigar les possibilitats d'obtenir una variant de l'àcid salicílic amb menys efectes secundaris. Aquest treball fou encarregat a un jove químic, Felix Hoffmann. Son pare patia un reumatisme crònic tractat amb àcid salicílic, tractament que anava acompanyat d'importants efectes secundaris, com he dit més amunt. L'interès del jove químic per mitigar els patiments de son pare va acompanyar l'èxit de la investigació. En efecte, en 1897 Hoffmann descrivia la forma de com havia obtingut la síntesi de l'àcid acetilsalicílic (AAS) basada en un escrits trobats del passat del químic francès Charles Frédéric Gerhardt. Una vegada aconseguida la síntesi, el departament d'investigació va passar la fórmula al departament de prova i comercialització dirigit per Dreser, que en un primer moment rebutjà el descobriment per la falta de novetat i per l'aparent acció cardiotòxica. Hagué de ser el mateix Eichengrün qui va experimentar l'AAS en el seu cos sense apreciar cap efecte negatiu sobre el seu cor. Els resultats foren extraordinaris: havien obtingut un medicament eficaç contra la febre i contra els dolors articulars i del mal de cap, i amb menys efectes secundaris que l'àcid salicílic. El medicament fou patentat i comercialitzat amb el nom d'Aspirin l'any 1899.

ALLEGRO MA NON TROPPO

JOSÉ A. ANTÓN VALERO

Foves i eleccions, una contradicció aparent?

Les passades eleccions municipals i autonòmiques han deixat pas a una certa sensació de cansament i afebliment davant de missatges, imatges i idees. O, almenys, molts dels joves i preadolescents, als quals se'ls pregunta sobre política mostren aquesta actitud de saturació i de "no entendre res". Almenys açò és el que diuen molts.

Els seus contextos sociofamiliars no són habitualment molt diferents. És cert que sectors propers a medis universitaris, sobretot, mostren més receptivitat. Les dades de participació electoral i algunes candidatures mostren un acostament, encara molt puntual, a aquests sectors de població.

Per a explicar aquesta sensació de "buidor", es podria parlar de causes relacionades amb la crisi econòmica que ha provocat en amplis sectors socials, exclusió social, marginació i la deterioració de les condicions de vida, però aquesta crisi és també cultural i de valors. Seguint una interpretació de la tradició d'esquerra, açò podria haver suposat un augment de la consciència entre aquests sectors. Però no cal descartar que precisament aquesta crisi ha exacerbat un individualisme que cerca la solució al marge de la col·lectivitat.

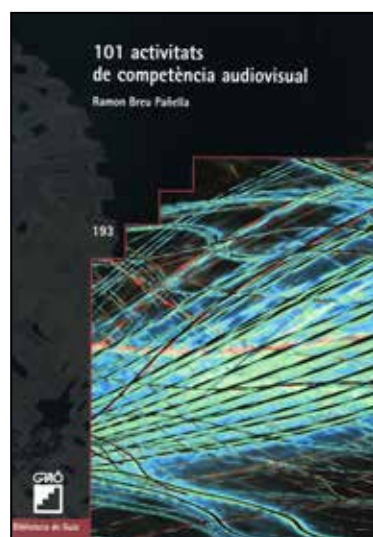
Potser cal considerar escenaris diferents, als estrictament discursius, per parlar i formar políticament el nostre alumnat i la joventut, en general. L'actitud envers la política té a veure molt amb el terreny "del que és polític", amb la seua iconografia i el seu discurs.

D'altra banda, s'han desenvolupat experiències de nova comunitat que han intentat esmenar el sentiment de pertinença i una cerca de solucions als problemes. La cultura participativa s'ha traslladat al terreny de la quotidianitat, de la micropolítica, a l'acció social i ciutadana, al marge dels models tradicionals com a partits, sindicats o el parlamentarisme institucionalitzat.

Aquesta crisi del que és polític, la seua credibilitat, i de la forma de fer política, entre els joves i la resta de la societat, l'escassa presència d'hàbits participatius i associatius generalitzats, planteja tant la falta d'interès del sistema per facilitar aquests hàbits, com una quasi simbòlica capacitació en la participació activa, l'associacionisme i l'absència d'una visió sobre l'evolució de les idees polítiques i models sociopolítics, i la perspectiva global/local.

Les eleccions poden ser un pretext i l'escola no ha de mirar cap a una altra banda. La política s'ensenya, especialment, en les pràctiques, i en açò el que és educatiu ha de tindre un paper rellevant.

ESCRIT AVUI

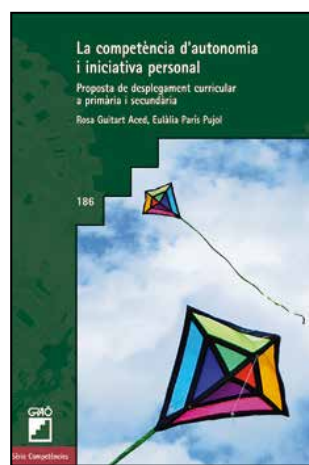
101 Activitats de competència audiovisual

Ramon Breu Pañella
Graó, Barcelona, 2015, 132 pàg.

Aquest llibre pretén ser una eina per afavorir el contacte entre l'alumnat i el món audiovisual. Presenta múltiples idees actives al voltant del cinema i la cultura audiovisual, per poder triar-ne d'acord amb realitats educatives diverses. Les propostes didàctiques que es plantegen naixen del dia a dia de les aules de primària i de secundària.

El cinema i el món audiovisual resulten molt motivadors a les aules i poden aconseguir que l'escola siga un lloc més actiu, agradable i divertit. El treball escolar amb el cinema és pluridisciplinari i comporta disposar d'un element importantíssim de dinamització a l'aula que afavoreix les tasques acadèmiques bàsiques: comprensió, adquisició de conceptes i raonament.

D'altra banda, l'alumnat té dret a una educació audiovisual crítica, pròpia del seu temps; un temps presidit pel llenguatge de les imatges, el llenguatge més influent, més universal, més poderós i, alhora, més suggeridor, més expressiu i més apassionant del nostre món.

La competència d'autonomia i iniciativa personal. Proposta de desplegament curricular a primària i secundària

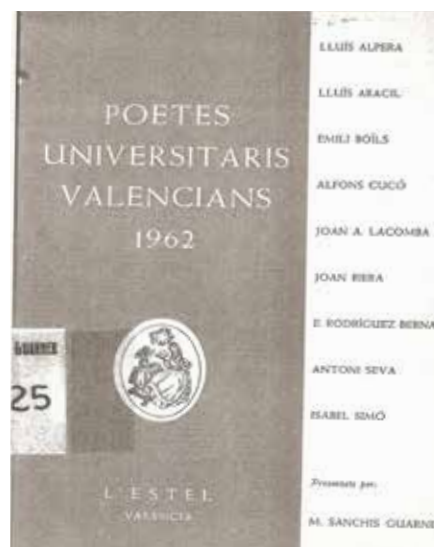
Rosa M. Guitart Aced, Eulàlia París Pujol
Graó, Barcelona, 2015, 190 pàg.

Aquest llibre fa una proposta de desplegament de la competència transversal d'autonomia i iniciativa personal amb exemples de programacions per als centres educatius de primària i secundària obligatòria. Parteix de les prescripcions que es donen sobre competències a l'ordenació curricular de casa nostra per fer una proposta de desplegament acompanyada de reflexions sobre la pròpia competència i els components curriculars necessaris per treballar-la, i això ho fa amb la convicció que no hi ha treball competencial sense reflexió, accions intencionades i explícites, i programació acurada del que es vol fer. Es tracta d'un treball ben fonamentat i justificat, útil i pràctic que ens ajuda a allunyar-nos de les arbitrarietats.

ESCRIT AHIR

Lluís Vicent Aracil. Els orígens

FERRAN PASTOR I BELDA

He comprat en una llibreria de vell *Els valencians i la llengua autòctona als segles XVI, XVII i XVIII* publicat per la Diputació de València en 1963. Açò no tindria res de particular si no fóra perquè el llibre va pertànyer al sociolingüista Lluís Vicent Aracil. Ho sé perquè té la mateixa signatura que l'autògraf que li vaig demanar un dia, ja llunyà, després d'una conferència en la Societat Coral El Mi-calet. A més, el llibre

conté algunes anotacions que el delaten. Llibres com aquest ens indiquen que les ments més lúcides de la que anomenem generació valenciana dels seixanta partien d'una excel·lent informació sobre el País Valencià quan irromperen en el món intel·lectual valencià al començament de la dècada prodigiosa.

Precisament, fa només un any, Joan Francesc Mira també esmentava el cas d'Aracil durant la presentació del recull de la correspondència d'un grup molt significatiu d'aquesta generació amb Joan Fuster: Vicent

Les ments més lúcides de la generació valenciana dels seixanta partien d'una excel·lent informació sobre el País Valencià

Álvarez, Alfons Cucó, Antoni Seva i altres. Explicava Mira que Aracil, cap a 1962 en una carta a Fuster, afirmava que estava estudiant el tema valencià aplicant la metodologia i conceptes de la psicologia social i l'antropologia cultural. Això amb 21 anys! Aquesta pretensió li va fer guanyar el mateix 1962 el premi de la Fundació Huguet en els Jocs Florals de València.

Sempre m'han interessat els orígens de la revolució intel·lectual que protagonitzà aquesta generació pel que fa als temes valencians. No tot s'explica pel mestratge de Fuster. En aquest aspecte, el cas d'Aracil dona moltes pistes. Una és la decepció per l'escàs suport dels governants espanyols per ajudar que València es recuperara de la riuada del 57, la qual cosa comportà un ambient difús de desengany respecte d'Espanya-Castella en què participaven els mateixos valencians que havien guanyat la guerra. Com a reacció, una part d'ells ajudaren la flama, mai apagada,

de la nostra recuperació cultural, com ara el mateix Martí Domínguez, que proporcionava textos valencianistes dels anys trenta a Aracil. Les catacumbes valencianistes d'Adlert i Casp també influïren en la formació d'aquells jòvens. És molt significatiu que un acte públic valencianista, com va ser l'homenatge a Ausiàs March, celebrat en 1959 al paranimf de la Universitat, fóra proposat i organitzat en bona part pels jòvens (Eliseu Climent per exemple) que assistien a aquestes tertúlies. D'aquella època són també dues revistes universitàries; *Diàleg* i *Concret* d'una gran modernitat per a aquells anys i que són els veritables vaixells almirall del salt qualitatiu que significaren els nous enfocaments que es publicaven, molts en valencià. Aracil, delegat d'activitats culturals de la facultat de dret, va ser el director de *Diàleg* i hi va publicar les seues primeres proses en valencià. També cal consignar la seua participació a l'antologia *Poetes Universitaris Valencians* (1962), prologada per Sanchis Guarner, en què el mestre ja albira la transcendència d'aquesta nova generació que, per diverses raons, li recordaria la seua de 1930, la d'Acció Cultural Valenciana.

EN PANTALLA

El llop de l'esperança

BEGOÑA SILES OJEDA

Perdiendo el norte

Director: Brad Bird
Guionistes: Damon Lindelof, Brad Bird, Jeff Jensen
Repertiment: George Clooney, Britt Robertson, Hugh Laurie, Raffey Cassidy.
Música: Michael Giacchino
Fotografia: Claudio Miranda
Producció: Coproducció EUA-Espanya i Walt Disney Pictures
Gènere: Ciència-ficció.
EUA. 2015

Si hi ha un tret excepcional i admirable de l'espècie humana és la seua capacitat de crear relats. Relats mítics, filosòfics, científics, artístics amb els quals configurar i legitimar les institucions, els pensaments i l'ètica. Relats que narren la nostra manera de modelar, pensar i crear el present i el futur de la humanitat.

I sobre aquesta idea s'assenta la pel·lícula de ciència-ficció *Tomorrowland*: en la força del relat com a espai per a orientar el futur

de la humanitat. Si aquesta és la premissa, hi ha una qüestió sobre la qual pivota la història de *Tomorrowland*: quines paraules compondran el contingut del relat que done sentit al nostre futur?

Per contestar aquesta pregunta la pel·lícula narra la rondalla indígena dels dos llops: "En el món hi ha dos llops: un de fosc, que parla de desastres i desesperació, i un altre de lluminós que inspira optimisme i esperança. Quin viurà? El que tu alimentes".

La il·lusió del futur

Tomorrowland és una anomalia dins de les pel·lícules de ciència-ficció actuals. En les últimes dècades els films de ciència-ficció s'han caracteritzat per contar històries apocalíptiques. Pel·lícules catastrofistes, entròpiques, desesperadores, on la humanitat s'extingeix o el planeta terra desapareix, sense cap possibilitat de ressorgiment. Una ciència-ficció fruit del relat postmodern que ha configurat el sentit del present i el futur

de la darrerria del segle XX i la primèria del XXI. Sí, un relat postmodern que ha alimentat durant molts anys al llop "fosc" amb paraules, com ara decreixement, relativisme, sospita, corrupció o avarícia, fins a modelar uns individus apàtics i dirigir a la societat a l'anomia.

Tomorrowland critica el pensament d'aquest relat postmodern o si seguim amb la falla indígena lluita contra el llop fosc. *Tomorrowland* alimenta al llop lluminós amb paraules, com ara il·lusió, optimisme, creació, invenció o educació, orientades a l'emancipació de la humanitat. Una lluminositat que es reflecteix no només en l'obvi missatge, sinó també en la posada en escena -il·luminació, vestuari...- que construeix.

Tomorrowland no és una bona pel·lícula, des del punt de vista esteticonarratiu. Ara bé, és interessant per aquesta èmfasi que posa marcar la importància de les paraules, dels relats per insuflar "valor i il·lusió" o "covardia i desesperança" per veure la realitat present i crear el nostre futur.

L'ÚLTIMA

Voluntariat a Guatemala i formació del professorat del Perú i el Salvador

STEPV participa en diversos projectes de cooperació internacional

Allioli

El Sindicat està compromès amb la lluita dels pobles per la seua emancipació i alliberament social i nacional. Per això, des de la nostra fundació participem i impulsem, junt amb altres entitats, projectes de cooperació i col·laboració amb entitats sindicals i populars de diversos països, especialment d'Amèrica Llatina. Els darrers anys, aquestes activitats les fem conjuntament amb STEI-Inter-sindical i l'ONGD Ensenyants Solidaris de les Illes Balears.

Entre els projectes que desenvolupem hi ha l'estada de persones voluntàries a Guatemala i l'organització de cursos a distància per professorat de Guatemala, el Perú i el Salvador.

El projecte de voluntariat a Guatemala suposa la participació en tallers de formació per professorat i persones vinculades a col·lectius socials amb què col·laborem. Es tracta de sindicats, organitzacions indígenes, fonamentalment de dones maies, o associacions populars. Aquests tallers, que tenen una durada mínima de tres setmanes, es realitzen arreu del país i formen part de les programacions formatives programades per les organitzacions guatemalenes. Les persones voluntàries s'ajusten als perfils que ens demanen aquestes organitzacions per satisfer les seues necessitats formatives.

El treball del voluntariat va més enllà de la impartició dels tallers. Des del nostre punt de vista, cooperar, ser cooperant, no és només anar a un país del sud, com ara Guatemala, i impartir uns tallers o

conviure amb poblacions desarrelades per transmetre'ls els seus coneixements o habilitats professionals. Per a nosaltres ser cooperant és participar ací i allà d'una lluita per denunciar i eliminar els processos de desigualtats existents. Cooperar és una fórmula de treball d'igual a igual amb persones o col·lectius greument perjudicats per les relacions injustes d'intercanvi social i econòmic.

Per això, per a nosaltres és important la incorporació i la participació en aquests projectes que STEI de les Illes Balears desenvolupa des de fa més de 30 anys i que tenen una magnífica acollida entre les organitzacions populars i sindicals de Guatemala. A més, l'experiència per les persones voluntàries és molt satisfactòria per a la convivència amb la realitat social de les comunitats guatemalenes.

Dissortadament, l'estat espanyol continua vivint una crisi i pèrdua de qualitat democràtica que es plasma amb l'eliminació de les polítiques de cooperació al desenvolupament que es realitzaven fins a fa pocs anys. Des del nostre sindicat, mal-

grat aquesta situació econòmica tan complicada, es considera que, ara més que mai, cal seguir compartint amb els països del sud i la seua gent, de la qual tant hem après, els seus processos de lluita social per acabar amb l'exploació i per aconseguir un món més igualitari.

Un altre dels projectes que desenvolupem són els cursos de formació a distància per a professorat de diversos països. Els cursos també responen a la programació i les necessitats formatives de les organitzacions populars amb les que el

sindicat, junt amb STEI i Ensenyants Solidaris, col·labora.

El nostre camp natural de treball és l'educació, som docents i entenem que la formació és l'element de partida per a la transformació social. Davant aquesta experiència i les capacitats que podem compartir, volem aportar a diferents associacions de Guatemala, el Perú i el Salvador formació mitjançant cursos a distància gratuïts, impartits per especialistes i docents de reconeguda trajectòria en els diferents camps que es proposen i que realitzen el seu treball de manera solidària.

La propera convocatòria està prevista que comence el mes d'octubre i es necessiten persones voluntàries per a impartir els cursos. En aquest moment tenim un bon nombre de cursos dissenyats i el treball de les persones voluntàries només seria tutoritzar aquests cursos o, si es vol, també es pot elaborar el curs. Totes les activitats del curs es realitzen a través d'una plataforma Moodle que hem creat per a aquests cursos i us podem ajudar en els aspectes tècnics de la plataforma des d'ací.

Les principals demandes de les organitzacions amb les quals treballam són cursos com ara temes d'igualtat de gènere; coeducació a l'aula; introducció a la consciència fonològica (lectoescriptura); el llenguatge no sexista; tractament de la igualtat de gènere a l'aula; resolució de conflictes a l'aula; educació per a la ciutadania i els drets humans; matemàtiques divertides per a primària; educació infantil; motivació a la lectura per a l'alumnat de primària...

A més, com cada any, enguany donem suport al Seminari Internacional que cada any realitza l'Institut de Pedagogia Popular del Perú. Aquest és un espai formatiu per a mestres de diversos indrets del Perú. La convocatòria de 2015 està dedicada als aprenentatges del segle XXII, una mirada des de l'educació popular i es realitzarà durant els primers dies d'agost a la ciutat de Lima. El Sindicat hi col·labora mitjançant l'aportació de recursos econòmics per a la realització del seminari.

STEPV ha apostat per la seua implicació en programes de formació i cooperació internacional que tinguen continuïtat en el temps i que siguin projectes dissenyats per les mateixes organitzacions amb què col·laborem. Des del nostre punt de vista aquests dos principis són bàsics per la nostra tasca solidària que ens diferencia de moltes altres organitzacions que treballen en els països del sud. Algunes organitzacions, conscientment o inconscientment, reproduïxen models neocolonials i imposen programes de cooperació a les entitats i països empobrits, de connivència amb els governs i les agències internacionals, que mantenen la situació d'exploació i submissió de la població. Per contra, nosaltres, com altres entitats progressistes, apostem per un altre model de solidaritat que es basa en el treball cooperatiu, la igualtat i el respecte a la presa de decisions de les nostres contraparts. Una forma de treballar que ens enriqueix a totes i tots i que és la base per l'emancipació i la transformació social.

Per tot açò, des del Sindicat reiterem la crida a la nostra afiliació i a tot el professorat a implicar-se en aquests o en altres projectes per enfortir els llaços de suport i solidaritat que possibiliten fer front a les polítiques neoliberals que s'apliquen a tot arreu. A més, considerem que en aquesta situació social i econòmica és més necessari que mai demostrar la veritable solidaritat i cooperació amb les treballadores i treballadors i els països empobrits.

Cartell anunciador del seminari de l'IPP, en què col·labora STEPV.

EL MORTER

JOAN BLANCO PAZ

El vent que tot ho canvia

La nit de les eleccions una polseguera de desbordant entusiasme recorregué el País Valencià de dalt a baix. Cap partit havia aconseguit superar el PP però no hi havia cap persona trista entre les que aspiràvem a canviar el govern de la Generalitat. Tampoc ho estaven els partits aspirants, excepció feta de qui es quedà al tall del 5%. Era igual perquè tothom havia fet ja la seua suma particular. No caldria esperar a fer unes complicades negociacions per a saber que el PP no tornaria a governar, només una senzilla operació aritmètica.

I tot això va passar perquè en aquestes eleccions no es presentaven només les sigles dels partits acompanyades, amb major o menor entusiasme, de la seua militància. En aquesta ocasió no era el vot agrupat darrere d'una força estructurada i mediàtica com la dels socialistes en el 82, ni una reacció a la demagògia i les mentides del PP en 2003. Ara tampoc consistia en una ciutadania apàtica que votava desganada esperant "frenar la dreta". No, ara la societat civil estava molts anys per davant dels partits. Ara les candidatures dels partits es fonien amb la força i els desitjos de nombrosos moviments que els darrers anys s'han enfrontat a les polítiques del PP

brocos moviments que els darrers anys s'han enfrontat a les polítiques del PP, però també a aquesta forma tradicional de veure i fer la política. El millor motor del canvi no venia de les propostes, més o menys innovadores, dels programes electorals, sinó del treball continuat de la gent que ha anat per davant dels partits i ha plantat cara als desnonaments i a les retallades, que ha treballat per l'escola pública, la que ha resistit la destrucció dels molts cabanyals que han recorregut la geografia valenciana, de la dignitat de les famílies de l'accident del metro o de les persones dependents, del 15-M o de les marxades de la dignitat... Aquesta vegada no era la samarreta reivindicativa la que buscava promoure la mobilització, sinó la mateixa mobilització la que permetia visualitzar la samarreta.

Per això, la nit del 24 de maig la gent estava contenta, i sumava, era la vertadera protagonista. La mateixa que bufava promovent un canvi real i la que no pot veure defraudada les seues aspiracions. Ens hi juguem molt.

Els moviments socials han fet la seua feina i ara esperen canvis en les polítiques i en la forma de fer-les. Però sense submissións.

Cadascú ha de fer el paper que li correspon en la nova fase en què entrem. Igual que fins ara, però amb un altre govern.

En el marc d'aquesta nova realitat, el nostre sindicat ha estat compromès amb les aspiracions de canvi. Com un moviment més hem lluitat per canviar escola i societat. I continuarem fent. Però no tenim dependències. El nostre acord és amb la gent que representem. En la mesura que no es defrauden les esperances treballarem aportant solucions. No hem donat un xec en blanc per quatre anys i esperem comptar per a alguna cosa més que votar un dia.

Sabem de les dificultats de les quals parlim. I també de les diferències de les polítiques defensades pels partits que sustenten la nova Generalitat. Però és possible un treball d'èxit.

Fa uns quants dies STEPV celebrava el XII Congrés. Després de quaranta anys som el que érem, una força progressista i plural que ha prioritzat allò que ens unia per damunt de les diferències que mantenim. Solament cal fer el mateix i buscar els acords. Hi eixirem guanyant.